

120/2001 Sb.

ZÁKON

ze dne 28. února 2001

o soudních exekutorech a exekuční činnosti

(exekuční řád)

a o změně dalších zákonů

Změna: 6/2002 Sb.
Změna: 360/2003 Sb.
Změna: 279/2003 Sb.
Změna: 53/2004 Sb.
Změna: 257/2004 Sb.
Změna: 284/2004 Sb.
Změna: 499/2004 Sb.
Změna: 377/2005 Sb.
Změna: 501/2004Sb.
Změna: 57/2006 Sb., 70/2006 Sb., 79/2006 Sb.
Změna: 133/2006 Sb.
Změna: 253/2006 Sb.
Změna: 296/2007 Sb., 347/2007 Sb.
Změna: 254/2008 Sb., 259/2008 Sb.
Změna: 274/2008 Sb.
Změna: 183/2009 Sb.
Změna: 301/2008 Sb., 7/2009 Sb.
Změna: 285/2009 Sb., 286/2009 Sb.
Změna: 41/2009 Sb.
Změna: 227/2009 Sb.
Změna: 281/2009 Sb., 409/2010 Sb.
Změna: 188/2011 Sb.
Změna: 428/2011 Sb., 396/2012 Sb.
Změna: 396/2012 Sb. (část)
Změna: 89/2012 Sb.
Změna: 396/2012 Sb. (část)

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

ČÁST PRVNÍ

EXEKUČNÍ ŘÁD

HLAVA I

ZÁKLADNÍ USTANOVENÍ

§ 1

(1) Soudní exekutor (dále jen "exekutor") je fyzická osoba splňující předpoklady podle tohoto zákona, kterou stát pověřil exekutorským úřadem.

(2) V rámci pověření exekutorským úřadem exekutor provádí nucený výkon exekučních titulů

(dále jen "exekuční činnost") a další činnost podle tohoto zákona.

§ 2

(1) Exekutor vykonává exekuční činnost nezávisle. Při výkonu exekuční činnosti je vázaný jen Ústavou České republiky, zákony, jinými právními předpisy a rozhodnutími soudu vydanými v řízení o výkonu rozhodnutí a exekučním řízení.

(2) Exekutor je povinen vykonávat svědomitě své povolání a při jeho výkonu a v občanském životě se zdržet všeho, co by mohlo narušit důstojnost exekutorského povolání nebo ohrozit důvěru v nezávislý, nestranný a spravedlivý výkon exekuční činnosti.

§ 3

(1) Exekutor vykonává exekuční a další činnost za úplatu.

(2) Činnost exekutora je neslučitelná s jinou výdělečnou činností s výjimkou správy vlastního majetku. Exekutor však může vykonávat i za úplatu činnost vědeckou, publikační, pedagogickou, tlumočnickou, znaleckou, uměleckou a činnost v poradních orgánech vlády, ministerstev, jiných ústředních orgánů státní správy a v orgánech samosprávy.

§ 4

(1) Exekutor je povinen při výkonu exekuční a další činnosti používat označení „soudní exekutor“. Označení „soudní exekutor“ nebo „exekutorský úřad“, od nich odvozené tvary slov, ani označení způsobilé vyvolat nebezpečí záměny s uvedenými označeními není oprávněna používat jiná osoba.

(2) Ten, kdo neprovádí na základě zákona nucený výkon exekučních titulů, není oprávněn označovat svoji činnost jako „výkon rozhodnutí“, „exekuci“ nebo „exekuční činnost“, tvary slov od nich odvozené, ani označení způsobilé přivodit nebezpečí záměny s uvedenými označeními.

§ 5

(1) Exekutor může zaměstnávat zaměstnance.

(2) Na základě písemného pověření uděleného exekutorem mohou jeho zaměstnanci vykonávat úkony exekuční činnosti a další činnosti za podmínek a v rozsahu stanoveném tímto zákonem.

(3) Na pracovní poměr zaměstnanců exekutora se vztahuje zvláštní právní předpis.²⁾

§ 6

Orgánem samosprávy exekutorů je Exekutorská komora České republiky (dále jen "Komora").

§ 7

(1) Státní dohled nad exekuční činností a nad činností exekutora podle § 74 odst. 1 písm. c) a § 76a vykonává Ministerstvo spravedlnosti (dále jen "ministerstvo"). Ministerstvo provádí státní dohled i na základě písemných podnětů právnických nebo fyzických osob.

(2) Ministerstvo při výkonu státního dohledu prověřuje zákonnost postupu soudního exekutora, dodržování kancelářského řádu a plynulost a délku exekučního řízení.

(3) Ministerstvo je při výkonu státního dohledu oprávněno

- a) provádět pravidelné kontroly exekutorských úřadů,
- b) nahlížet do spisů, listin a evidenčních pomůcek exekutora, pořizovat si z nich výpisy a kopie,
- c) požadovat ve lhůtě, kterou stanoví, písemné vyjádření exekutora k věci, která je předmětem státního dohledu,
- d) požadovat ústní vysvětlení exekutora, popřípadě jeho zaměstnance k věci, která je předmětem státního dohledu, pokud písemné vyjádření podle písmene c) není nutné nebo je nedostatečné,
- e) vstupovat do prostor exekutorského úřadu po předchozím oznámení soudnímu exekutorovi nebo jeho zástupci, který je vedením úřadu pověřen.

(4) Exekutor je povinen ministerstvu při výkonu státního dohledu poskytnout požadovanou součinnost tím, že

- a) zašle ve lhůtě stanovené ministerstvem kopie požadovaných listin, případně na dobu nezbytně nutnou spis,
- b) poskytne písemné vyjádření podle odstavce 3 písm. c),
- c) na předvolání se dostaví k podání ústního vysvětlení podle odstavce 3 písm. d).

(5) Komora vykonává dohled nad činností exekutora, nad řízením činnosti exekutorského úřadu a nad dodržováním povinností stanovených exekutorovi zákonem o některých opatřeních proti legalizaci výnosů z trestné činnosti a financování terorismu. Pro výkon dohledu platí obdobně odstavce 3 a 4.

(6) Státní dohled nad exekuční činností a nad činností podle § 74 odst. 1 písm. c) vykonává rovněž předseda okresního soudu, do jehož obvodu je exekutor jmenován; jde-li o státní dohled v jednotlivé věci, též předseda soudu příslušného podle § 45 (dále jen „exekuční soud“). Pro výkon státního dohledu předsedou okresního soudu se použijí obdobně odstavce 2 až 4. Předseda okresního soudu provádí státní dohled i na základě písemných podnětů právnických nebo fyzických osob. Předseda okresního soudu může pověřit výkonem státního dohledu místopředsedu soudu. Jednotlivými úkony při výkonu státního dohledu může předseda okresního soudu pověřit vyššího soudního úředníka.

§ 7a

Drobné nedostatky v exekuční a další činnosti exekutora nebo drobné poklesky v chování ministerstvo, Komora nebo předseda okresního soudu exekutorovi písemně vytkne.

§ 8

Ministr spravedlnosti (dále jen "ministr")

- a) odvolává a na návrh Komory jmenuje exekutory,
- b) po projednání s Komorou určuje či zvyšuje počet exekutorských úřadů v obvodu každého okresního soudu a jejich případnou změnu,
- c) na návrh Komory může přeložit exekutory s jejich souhlasem do obvodu jiného okresního soudu,
- d) jmenuje jednu třetinu členů zkušební komise a dvě třetiny členů kárné komise z řad soudců,

e) vyhlašuje výběrové řízení za podmínek stanovených v § 10 odst. 2 a podává návrh na členy výběrové komise podle § 115a odst. 1.

§ 8a

(1) Komora je povinna do 30 dnů předložit ministerstvu veškeré stavovské předpisy přijaté jejími orgány. Tím není dotčeno ustanovení § 110 odst. 8.

(2) Má-li ministr za to, že stavovský předpis Komory je v rozporu se zákonem, je oprávněn podat ve lhůtě dvou měsíců od jeho přijetí návrh na jeho přezkoumání soudem.

§ 8b

Komora na požádání zašle neprodleně ministerstvu stejnopis aktu Komory, jakož i související listiny.

§ 8c

(1) Odporuje-li usnesení, rozhodnutí nebo jiné opatření Komory zákonu nebo jinému právnímu předpisu a nejde-li o stavovský předpis, může ministerstvo takový akt Komory zrušit. Rozklad nemá odkladný účinek.

(2) Ustanovení odstavce 1 se nepoužije v případě porušení právních předpisů občanského, obchodního, rodinného nebo pracovního práva. Dále se ustanovení odstavce 1 nepoužije na rozhodnutí a jiné úkony Komory učiněné podle správního řádu nebo podle zákona o správě daní a poplatků.

§ 8d

(1) Poruší-li Komora opakovaně závažným způsobem povinnost stanovenou jí zákonem, může ministr rozhodnout o nucené správě Komory. Proti rozhodnutí o nucené správě nelze podat rozklad. Prvním úkonem v řízení o zavedení nucené správy může být vydání rozhodnutí o nucené správě Komory. Ministr může rozhodnutí o nucené správě Komory změnit.

(2) Dnem, kdy rozhodnutí o nucené správě Komory nabude právní moci, se v rozsahu stanoveném v tomto rozhodnutí pozastavuje výkon funkce orgánů Komory, vyjma podání žaloby k soudu proti tomuto rozhodnutí. Rozhodování o věcech náležejících do působnosti orgánů Komory tímto okamžikem přechází v rozsahu, v němž byl výkon jejich funkce pozastaven, na ministerstvo. Ministerstvo v těchto věcech jedná jménem Komory navenek v rozsahu stanoveném v rozhodnutí o nucené správě Komory.

(3) Pokud nebyl výkon funkce orgánů Komory pozastaven nebo v rozsahu, v němž nebyl pozastaven, mohou tyto orgány ve věcech náležejících do jejich působnosti rozhodovat pouze se souhlasem ministerstva, jinak je takové rozhodnutí neplatné. Ve věcech, v nichž ministerstvo nejedná jménem Komory navenek, může Komora činit právní úkony jen se souhlasem ministerstva, jinak jsou takové právní úkony neplatné. Věta první a druhá se nevztahují na podání žaloby k soudu proti rozhodnutí o zavedení nucené správy Komory.

(4) Náklady spojené s výkonem nucené správy hradí ministerstvo.

(5) Nucená správa končí doručením rozhodnutí ministra o jejím ukončení, nejpozději uplynutím 3 let od jejího zavedení. Na nejbližším jednání sněmu podá ministerstvo zprávu o výkonu nucené správy a o stavu hospodaření a majetku Komory.

HLAVA II

EXEKUTOR

DÍL 1

Exekutor a exekutorský úřad

§ 9

(1) Exekutorem může být jmenován občan České republiky, který

- a) má plnou způsobilost k právním úkonům,
- b) získal vysokoškolské vzdělání v oboru právo
 - 1. v magisterském studijním programu právo a právní věda studiem na vysoké škole v České republice²⁸), nebo
 - 2. studiem na vysoké škole v zahraničí, pokud je takové vzdělání v České republice uznáváno za rovnocenné vzdělání uvedenému v bodě 1 na základě mezinárodní smlouvy, kterou je Česká republika vázána, anebo pokud takové vzdělání bylo uznáno podle zvláštního právního předpisu²⁹), a současně takové vzdělání odpovídá obsahem a rozsahem obecnému vzdělání, které lze získat v magisterském studijním programu právo a právní věda v oboru právo na vysoké škole v České republice,
- c) je bezúhonný,
- d) vykonal alespoň tříletou exekutorskou praxi, a
- e) složil exekutorskou zkoušku.

(2) Exekutorskou praxí se rozumí praxe exekutora, exekutorského kandidáta a exekutorského koncipienta podle tohoto zákona. Ministerstvo započítá zcela do exekuční praxe praxi soudce, soudce Ústavního soudu, asistenta soudce, prokurátora, advokáta, notáře, komerčního právníka, státního zástupce, asistenta státního zástupce, justičního čekatele, právního čekatele prokuratury, advokátního koncipienta, notářského koncipienta, notářského kandidáta, právního čekatele státního zastupitelství a právního čekatele u komerčního právníka; z jiné právní praxe může započítat nejvýše 2 roky.

(3) Exekutorskou zkouškou se rozumí odborná zkouška exekutora podle tohoto zákona. Ministerstvo uzná odbornou justiční zkoušku, soudcovskou zkoušku, jednotnou soudcovskou a advokátní zkoušku, prokurátorskou zkoušku, advokátní zkoušku, notářskou zkoušku, profesní zkoušku na komerčního právníka a závěrečnou zkoušku právního čekatele za exekutorskou zkoušku podle tohoto zákona.

§ 10

(1) Exekutora jmenuje do exekutorského úřadu ministr na návrh Komory do 1 měsíce od doručení návrhu Komory na jmenování exekutora, a to do sídla v obvodu okresního soudu. Návrh na jmenování exekutora podává na základě výběrového řízení Komora do 1 měsíce od ukončení výběrového řízení. Výběrové řízení je ukončeno vydáním rozhodnutí prezidia Komory o tom, který uchazeč se ve výběrovém řízení umístil na prvním místě nebo kteří uchazeči uspěli tak, že splňují předpoklady na jejich jmenování.

(2) Komora uskuteční výběrové řízení nejpozději do 1 měsíce od uvolnění exekutorského úřadu a nebo, jde-li o zvýšení počtu exekutorských úřadů, do 1 měsíce poté, co se Komora dozví o zvýšení počtu exekutorských úřadů. Jestliže Komora nepodá ministrovi návrh na jmenování exekutora do 1 měsíce od ukončení výběrového řízení nebo neuskuteční výběrové řízení ve stanovené lhůtě, ministr vyhlásí výběrové řízení a na jeho základě jmenuje exekutora i bez tohoto návrhu.

(3) Do výběrového řízení se může přihlásit ve lhůtě určené Komorou každý, kdo splňuje podmínky podle § 9.

§ 11

(1) Exekutor může vykonávat svou činnost pouze, jestliže

a) složil slib do rukou ministra,

b) uzavřel smlouvu o pojištění odpovědnosti za škodu, která by mohla vzniknout v souvislosti s výkonem exekuční činnosti.

(2) Exekutor je povinen uzavřít smlouvu o pojištění odpovědnosti za škodu, která by mohla vzniknout v souvislosti s výkonem exekuční činnosti, a prokázat se stejnopisem nebo ověřenou kopií této smlouvy Komoře do 30 dnů po svém jmenování exekutorem. Jestliže exekutor zaměstnává zaměstnance, je povinen uzavřít smlouvu o pojištění své odpovědnosti i za škodu způsobenou jeho zaměstnanci v souvislosti s činností podle tohoto zákona.

(3) Pojištění odpovědnosti za škodu, která by mohla vzniknout v souvislosti s výkonem exekuční činnosti, musí trvat po celou dobu výkonu exekutorského úřadu.

§ 12

(1) Uchazeč vybraný ke jmenování do exekutorského úřadu skládá do rukou ministra před svým jmenováním tento slib: "Slibuji na svoje svědomí a občanskou čest, že budu zachovávat Ústavu České republiky, ústavní a jiné zákony a právní předpisy a budu je uplatňovat jako soudní exekutor podle svého nejlepšího vědomí a svědomí, při výkonu exekuční činnosti budu postupovat nezávisle a spravedlivě a budu zachovávat povinnost mlčenlivosti o všech skutečnostech, o kterých se dozvím v souvislosti s vykonáváním exekuční nebo další činnosti exekutora."

(2) Odmítne-li uchazeč složit slib nebo složí-li slib s výhradou, nemůže být jmenován exekutorem a ministr jmenuje do exekutorského úřadu uchazeče, který se ve výběrovém řízení umístil na dalším místě pořadí za uchazečem, který odmítl složit slib nebo složil slib s výhradou.

§ 13

(1) Exekutor řídí činnost exekutorského úřadu, který jeho jménem plní všechny úkoly potřebné k řádnému výkonu exekuční činnosti. Exekutor při své činnosti používá průkaz exekutora, razítko a pečetidlo, které obsahují

a) jeho jméno, příjmení a titul,

b) označení "soudní exekutor",

c) sídlo exekutora,

d) státní znak České republiky.

(2) Průkaz exekutora, razítko a pečetidlo vydá exekutorovi Komora.

(3) Vzor otisku razítka a pečetidla exekutora je v příloze č. 1 k tomuto zákonu.

§ 14

(1) Sídlem exekutorského úřadu je obec, ve které je sídlo okresního soudu, do jehož obvodu

byl exekutor jmenován. Jiné sídlo v obvodu tohoto soudu si exekutor může zvolit jen s předchozím souhlasem Komory.

(2) Exekutorský úřad se označí podle přílohy č. 2 k tomuto zákonu.

§ 15

(1) Výkon exekutorského úřadu zaniká

- a) smrtí exekutora,
- b) prohlášením exekutora za mrtvého,
- c) odvoláním exekutora,
- d) pozbytím státního občanství České republiky,
- e) jestliže byl exekutor zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo byla tato způsobilost omezena,
- f) dnem právní moci rozhodnutí, kterým bylo uloženo kárné opatření odvolání z exekutorského úřadu,
- g) dnem právní moci rozhodnutí soudu, kterým byl exekutorovi uložen trest zákazu činnosti soudního exekutora nebo kterým byl exekutor odsouzen k nepodmíněnému trestu odnětí svobody,
- h) uplynutím 6 kalendářních měsíců následujících po měsíci, v němž byla ministerstvu doručena žádost exekutora o ukončení výkonu exekutorského úřadu.

(2) Ministr exekutora odvolá,

- a) jestliže byl exekutor pravomocně odsouzen pro úmyslný trestný čin nebo pro trestný čin spáchaný v souvislosti s exekuční činností,
- b) jestliže exekutor nedoloží Komoře stejnopis nebo ověřenou kopii smlouvy o pojištění své odpovědnosti za škodu do 30 dnů po svém jmenování exekutorem nebo zanikne-li jeho pojištění odpovědnosti za škodu a exekutor jej do 30 dnů neobnoví,
- c) jestliže si exekutor do 3 měsíců po složení slibu bez vážných důvodů neotevře v sídle exekutorského úřadu, do kterého byl jmenován, kancelář a nebude připraven vykonávat exekuční činnost,
- d) jestliže soud na návrh ministerstva rozhodl, že exekutor vzhledem ke svému zdravotnímu stavu nemůže řádně nejméně po dobu 1 roku vykonávat exekuční činnost.

(3) Výkon exekutorského úřadu se pozastavuje dnem doručení rozhodnutí o jeho odvolání.

(4) Dozví-li se Komora o důvodu pro odvolání podle odstavce 2, je povinna jej ministerstvu neprodleně oznámit.

(5) Exekutor jmenovaný do exekutorského úřadu, jehož výkon zanikl, převezme spisy tohoto exekutorského úřadu a provádí dále exekuční i další činnost. Účastníky exekučního řízení o tom informuje a oprávněného poučí, že může požádat o změnu exekutora. Exekutor, jemuž zanikl výkon exekutorského úřadu, zajistí předání spisů, plnění vymožených v exekuci, zajištěných věcí, exekutorských úschov a registrů nově jmenovanému exekutorovi a předání razítek, průkazů a pečeti podle § 103 odst. 1.

(6) Podíl exekutora, jemuž zanikl výkon exekutorského úřadu, popřípadě jeho dědiců na odměně nově jmenovaného exekutora se určí dohodou. Nebude-li dohoda doručena Komoře do 2 měsíců od jmenování nového exekutora, rozhodne Komora podle zásad spravedlivého uspořádání.

DÍL 2

Zastupování exekutora

§ 16

(1) Po jmenování exekutora do exekutorského úřadu mu Komora ustanoví na jeho návrh zástupce pro případ nemoci, dovolené, pozastavení nebo zániku výkonu exekutorského úřadu a nebo z jiných vážných důvodů, pro které nemůže vykonávat svůj úřad. Komora ustanoví zástupce exekutorovi také tehdy, jestliže sám nenavrhл svého zástupce do 1 měsíce od svého jmenování, a také v případě pozastavení výkonu jeho úřadu. Zastupovaný exekutor a zástupce si dohodnou podíl zástupce na odměně zastupovaného exekutora. Nebude-li dohoda doručena Komoře do dvou měsíců od ustanovení zástupce, rozhodne Komora podle zásad spravedlivého uspořádání.

(2) Zástupce je ustanoven z řad kandidátů exekutora, nejsou-li, z řad exekutorů jmenovaných v obvodu příslušného okresního soudu nebo jejich kandidátů, a nejsou-li, z řad exekutorů jmenovaných v obvodu příslušného krajského soudu nebo jejich kandidátů. Za zástupce exekutora je možné ustanovit exekutorského kandidáta, jen jestliže splňuje podmínky podle § 11 odst. 1 písm. b).

(3) Exekutor je povinen bez zbytečného odkladu oznámit vznik či zánik skutečnosti podle odstavce 1 písemně Komoře a svému ustanovenému zástupci. Oznámení o vzniku skutečnosti podle odstavce 1 obsahuje zejména důvod a den, od kterého exekutor nemůže vykonávat svůj úřad. Oznámení o zániku skutečnosti podle odstavce 1 obsahuje důvod a den, od kterého exekutor může vykonávat svůj úřad. Zastupování začíná dnem, kdy se zástupce dozví o skutečnostech podle odstavce 1, a končí, byl-li po zániku výkonu exekutorského úřadu jmenován do exekutorského úřadu nový exekutor anebo pominou-li jiné důvody, pro které zastupování vzniklo. Bez zbytečného odkladu po dni ukončení zastupování se provede vyrovnání mezi zástupcem a zastupovaným exekutorem, popřípadě jeho dědici, a to ke dni ukončení zastupování.

(4) Pokud zastupování trvá, nemůže zastupovaný exekutor vykonávat exekuční činnost. Zástupce exekutora odpovídá za škodu způsobenou porušením povinnosti mlčenlivosti. Za škodu způsobenou zaměstnanci zastupovaného exekutora odpovídá zastupovaný exekutor. Tím nejsou dotčena ustanovení zvláštního právního předpisu.³⁾

(5) Ustanovení zástupce z řad kandidátů je podmíněno souhlasem exekutora, u něhož je kandidát v pracovním poměru.

(6) Proti rozhodnutí Komory o ustanovení zástupce a určení podílu na odměně zastupovaného exekutora lze podat řádný opravný prostředek k soudu.

(7) Dohody podle odstavce 1 a podle § 15 odst. 5 eviduje Komora.

§ 17

(1) Zástupce exekutora podepisuje listiny svým jménem a příjmením a současně uvede také jméno a příjmení exekutora, kterého zastupuje.

(2) Jestliže je zástupce exekutorem, používá své razítko a pečetidlo. Jestliže je exekutorským kandidátem, používá razítko a pečetidlo exekutora, kterého zastupuje.

(3) Ustanovení tohoto zákona vztahující se na exekutora platí také pro exekutorského kandidáta, jestliže vykonává úřad exekutora jako zástupce exekutora.

(4) Exekutorský kandidát, který zastupuje exekutora, kterému zanikl výkon exekutorského úřadu, vykonává činnost zástupce samostatně. Ustanovení § 32 se použije obdobně.

§ 18

(1) Komora ustanoví exekutorovi nového zástupce,

- a) jestliže ustanoveným zástupcem je exekutor a výkon jeho exekutorského úřadu zanikl,
- b) jestliže ustanoveným zástupcem je exekutorský kandidát a Komora ho vyškrtně ze seznamu kandidátů a nebo zanikne-li jeho pojištění odpovědnosti za škodu a ani po upozornění Komory ho v určené lhůtě neobnoví a nebo jestliže mu bylo uloženo kárné opatření odvolání ze zastupování,
- c) jestliže ustanovený zástupce požádá o uvolnění z funkce zástupce,
- d) jestliže o to požádá zastupovaný exekutor.

(2) Ustanovení § 16 se přiměřeně použije i na ustanovení nového zástupce.

(3) Ustanovením nového zástupce zaniká ustanovení předchozího zástupce.

DÍL 3

Zaměstnanci exekutora

Exekutorský koncipient

§ 19

(1) Exekutorský koncipient (dále jen "koncipient") je zaměstnanec exekutora zapsaný do seznamu koncipientů.

(2) Seznam koncipientů vede Komora.

§ 20

(1) Komora zapíše do seznamu koncipientů na návrh exekutora občana České republiky, který

- a) má plnou způsobilost k právním úkonům,
- b) získal úplné vysokoškolské vzdělání na právnické fakultě vysoké školy se sídlem v České republice,
- c) je bezúhonný,
- d) je v pracovním poměru u exekutora.

(2) Zápis do seznamu koncipientů vykoná Komora do 1 měsíce ode dne doručení návrhu exekutora. Provedení zápisu, jakož i odmítnutí provedení zápisu oznámí Komora koncipientovi a exekutorovi, u kterého je koncipient v pracovním poměru.

(3) Ten, kdo nebyl ve stanovené lhůtě zapsán do seznamu koncipientů, a s jeho souhlasem i exekutor, u kterého je ten, kdo nebyl ve stanovené lhůtě zapsán do seznamu koncipientů, v pracovním poměru, má právo domáhat se provedení zápisu návrhem u soudu. Nepodá-li kterákoli z uvedených osob žalobu do 2 měsíců od doručení oznámení Komory o odmítnutí provedení zápisu, nejpozději však do 6 měsíců od doručení návrhu na zápis do seznamu koncipientů Komoře, právo na provedení

zápisu toho, kdo nebyl ve stanovené lhůtě zapsán do seznamu koncipientů, zaniká.

§ 21

(1) Exekutor může koncipienta písemně pověřit prováděním úkonů, které jsou předmětem exekuční činnosti nebo další činnosti.

(2) Exekutor však nemůže pověřit koncipienta k vydání exekučního příkazu. Koncipient nemůže vykonat dražbu nemovitosti nebo podniku, vydávat rozhodnutí v exekuci prodejem nemovitosti nebo podniku ani zřizovat exekutorské zástavní právo.

§ 22

(1) Komora vyškrtne ze seznamu koncipientů toho,

a) kdo zemřel a nebo kdo byl prohlášen za mrtvého,

b) kdo pozbyl státní občanství České republiky,

c) kdo byl zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo jehož způsobilost k právním úkonům byla omezena,

d) kdo byl pravomocně odsouzen pro úmyslný trestný čin nebo pro trestný čin spáchaný v souvislosti s exekuční činností,

e) kdo písemně požádal Komoru o vyškrtnutí z tohoto seznamu,

f) komu skončil pracovní poměr u exekutora,

g) kdo byl zapsán do seznamu exekutorských kandidátů.

(2) Vyškrtnutí ze seznamu koncipientů oznámí Komora koncipientovi a exekutorovi, u kterého je a nebo byl koncipient v pracovním poměru.

(3) Ten, kdo byl ze seznamu koncipientů vyškrtnut, a s jeho souhlasem i exekutor, u kterého je ten, kdo byl ze seznamu koncipientů vyškrtnut, v pracovním poměru, má právo domáhat se ochrany návrhem u soudu. Nepodá-li kterákoli z uvedených osob žalobu do 2 měsíců od doručení oznámení Komory o vyškrtnutí ze seznamu koncipientů, právo na ochranu toho, kdo byl vyškrtnut ze seznamu koncipientů, zaniká.

Exekutorský kandidát

§ 23

(1) Exekutorský kandidát (dále jen "kandidát") je zaměstnanec exekutora zapsaný do seznamu exekutorských kandidátů.

(2) Seznam kandidátů vede Komora.

§ 24

(1) Komora na základě písemné žádosti koncipienta zapíše do seznamu kandidátů toho, kdo

a) je ke dni zápisu zapsán v seznamu koncipientů a u koho nenastal důvod k jeho vyškrtnutí podle § 22 odst. 1 písm. a) až f),

b) vykonal alespoň tříletou exekutorskou praxi,

c) složil exekutorskou zkoušku.

(2) Složení exekutorské zkoušky se musí umožnit každému, kdo splňuje podmínky uvedené v odstavci 1 písm. a) a b).

(3) Zápis podle odstavce 1 provede Komora do 1 měsíce ode dne doručení žádosti. Provedení zápisu oznámí Komora kandidátovi a exekutorovi, u kterého je kandidát v pracovním poměru.

(4) Ten, kdo nebyl ve stanovené lhůtě zapsán do seznamu kandidátů, a s jeho souhlasem i exekutor, u kterého je ten, kdo nebyl ve stanovené lhůtě zapsán do seznamu kandidátů, v pracovním poměru, má právo domáhat se provedení zápisu do seznamu kandidátů návrhem u soudu. Nepodá-li kterákoli z uvedených osob žalobu do 2 měsíců od doručení oznámení Komory o odmítnutí provedení zápisu do seznamu kandidátů, nejpozději však do 6 měsíců od doručení návrhu na zápis do seznamu kandidátů Komore, právo na provedení zápisu toho, kdo nebyl ve stanovené lhůtě zapsán do seznamu kandidátů, zaniká.

§ 25

Exekutor může kandidáta písemně pověřit prováděním úkonů v exekuční nebo další činnosti.

§ 26

(1) Komora vyškrtne kandidáta ze seznamu kandidátů z důvodů uvedených v § 22 odst. 1 písm. a) až f).

(2) Vyškrtnutí oznámí kandidátovi a exekutorovi, u kterého je a nebo byl kandidát v pracovním poměru.

(3) Ten, kdo byl ze seznamu kandidátů vyškrtnut, a s jeho souhlasem i exekutor, u kterého je ten, kdo byl ze seznamu kandidátů vyškrtnut, v pracovním poměru, má právo domáhat se ochrany návrhem u soudu. Nepodá-li kterákoli z uvedených osob žalobu do 2 měsíců od doručení oznámení Komory o vyškrtnutí ze seznamu kandidátů, právo na ochranu toho, kdo byl vyškrtnut ze seznamu kandidátů, zaniká.

§ 27

Vykonavatel exekutora a další zaměstnanci exekutora

(1) Exekutor může zaměstnávat v pracovním poměru vykonavatele exekutora a další zaměstnance.

(2) Exekutor může vykonavatele exekutora písemně pověřit prováděním úkonů, které ve výkonu rozhodnutí podle občanského soudního řádu provádí vykonavatel 3a). Další zaměstnance může pověřit prováděním jednoduchých úkonů, které jsou předmětem exekuční nebo další činnosti.

(3) Vykonavatelem exekutora může být občan České republiky, který

a) má plnou způsobilost k právním úkonům,

b) je bezúhonný,

c) má úplné středoškolské vzdělání,

d) je v pracovním poměru u exekutora po dobu nejméně 6 měsíců,

e) složil kvalifikační zkoušku vykonavatele exekutora.

(4) Rozsah a způsob kvalifikační zkoušky vykonavatele exekutora určí Komora podle § 110 odst. 7 písm. c) a § 110 odst. 8.

HLAVA III

EXEKUČNÍ ČINNOST

DÍL 1

Obecná ustanovení

§ 28

Exekuci vede ten exekutor, kterého v exekučním návrhu označí oprávněný a který je zapsán v rejstříku zahájených exekucí. Úkony exekutora se považují za úkony exekučního soudu.

§ 29

(1) Exekutor je vyloučen z exekučního řízení, jestliže se zřetelem na jeho poměr k věci, k účastníkům exekučního řízení nebo k jejich zástupcům je tu důvod pochybovat o jeho nepodjatosti.

(2) Důvodem k vyloučení exekutora nejsou okolnosti, které spočívají v postupu exekutora v exekučním řízení o projednávané věci.

(3) Jakmile se exekutor dozví o skutečnosti, pro kterou je vyloučen, oznámí ji neprodleně exekučnímu soudu. V řízení může zatím učinit jen takové úkony, které nesnesou odkladu.

(4) Účastníci exekučního řízení mají právo vyjádřit se k osobě exekutora; o tom musí být exekutorem poučeni.

(5) Účastník je povinen námitku podjatosti exekutora uplatnit nejpozději do 8 dnů ode dne, kdy mu bylo doručeno vyrozumění o zahájení exekuce; nevěděl-li v této době o důvodu vyloučení nebo vznikl-li tento důvod později, může námitku uplatnit do 8 dnů poté, co se o něm dozvěděl. Později může námitku podjatosti účastník uplatnit také tehdy, jestliže nebyl exekutorem poučen o svém právu vyjádřit se k osobě exekutora. Námitky povinného k osobě exekutora nemají odkladný účinek.

(6) Námitka podjatosti musí obsahovat označení exekutora a uvedení okolností, které zakládají důvod pochybnosti o jeho nepodjatosti, popřípadě údaj, kdy se o tomto důvodu účastník uplatňující námitku dozvěděl a jakými důkazy mohou být jeho tvrzení prokázána.

(7) K rozhodnutí o námitce podjatosti předloží exekutor bez odkladu věc exekučnímu soudu; v řízení může zatím učinit jen takové úkony, které nesnesou odkladu. To neplatí, byla-li námitka uplatněna nejpozději v den skončení exekučního řízení či jeho zastavení, nebo tehdy, uplatnil-li účastník v námitce stejné okolnosti, o nichž bylo exekučním soudem již rozhodnuto, nebo je-li námitka zjevně opožděná.

(8) O vyloučení exekutora rozhoduje exekuční soud.

(9) Rozhodnutí o vyloučení exekutora se doručí oprávněnému, povinnému a exekutorovi.

(10) Proti rozhodnutí vydaném v řízení o vyloučení exekutora není přípustný opravný prostředek.

(11) Jestliže bylo rozhodnuto, že exekutor je vyloučen, v exekuci pokračuje ten exekutor, kterého navrhne oprávněný a který se zapíše do rejstříku zahájených exekucí tak, že provede změnu údaje podle § 35b odst. 1 písm. a) nebo b); nově zaregistrovaný exekutor rozhodne příkazem k úhradě nákladů exekuce o dosud vzniklých nákladech exekuce.

(12) O tom, zda je vyloučen koncipient, kandidát nebo jiný zaměstnanec exekutora, jakož i znalec nebo tlumočník, rozhoduje exekutor; odstavce 1 až 4, 6 a 9 se použijí přiměřeně. Proti jeho usnesení není přípustný opravný prostředek.

§ 30

Exekutor může odmítnout provést požadovaný úkon jedině z některého z těchto důvodů:

a) odporuje-li zákonu nebo právním předpisům,

b) jestliže oprávněný nesložil přiměřenou zálohu na náklady exekuce, nejde-li o exekuci k vymožení výživného nezletilého dítěte.

§ 31

(1) Exekutor je povinen zachovávat mlčenlivost o všech skutečnostech, o nichž se dozvěděl při provádění exekuční nebo další činnosti.

(2) Povinnosti mlčenlivosti může exekutora zprostit orgán Komory, a to pouze z důvodů zvláštního zřetele hodných, v nezbytné míře a pro jednotlivý případ.

(3) Exekutor je povinen zachovávat mlčenlivost o skutečnostech, které se mohou dotýkat oprávněných zájmů účastníků exekučního řízení. Účastník řízení, jehož oprávněného zájmu se skutečnost dotýká, může exekutora povinnosti mlčenlivosti o takové skutečnosti zprostit. Vyslovil-li účastník exekučního řízení písemný souhlas se sdělením údajů, na něž se vztahuje povinnost mlčenlivosti, podle zvláštního právního předpisu³⁰), exekutor tyto údaje na výzvu příslušnému orgánu sdělí.

(4) Exekutor nemá povinnost mlčenlivosti ve vztahu ke svému zaměstnanci, kterého pověřuje provedením jednotlivých úkonů podle zákona, pokud je tato osoba povinna sama povinnost mlčenlivosti zachovávat.

(5) Povinností mlčenlivosti není exekutor vázán v rozsahu nezbytném pro řízení před soudem. Dále není povinností mlčenlivosti vázán v rozsahu nezbytném pro řízení před jiným orgánem, je-li předmětem řízení spor mezi ním a oprávněným nebo povinným nebo jejich právními nástupci, a pro výkon státního dohledu.

(6) Povinnosti mlčenlivosti se exekutor nemůže dovolat v kárném řízení podle tohoto zákona.

(7) Povinností mlčenlivosti není dotčena zákonem uložená povinnost překazit spáchání trestného činu.⁴) Porušením povinnosti mlčenlivosti není plnění povinností vůči příslušnému orgánu podle zákona o některých opatřeních proti legalizaci výnosů z trestné činnosti a financování terorismu a zákona o provádění mezinárodních sankcí.

(8) Povinnost mlčenlivosti podle odstavce 1 trvá i po zániku výkonu úřadu exekutora.

(9) Povinnost mlčenlivosti v rozsahu stanoveném v odstavcích 1 až 8 se obdobně vztahuje i na zaměstnance exekutora, na činnost exekutora v orgánech Komory, rovněž na členy orgánů Komory a její zaměstnance, jakož i na všechny osoby, které se účastní kárného řízení podle tohoto zákona. U těchto osob trvá i po skončení jejich pracovního poměru u exekutora nebo u Komory, popřípadě po

skončení jejich funkce v orgánu Komory.

(10) Porušení povinnosti mlčenlivosti podle předchozích odstavců zakládá kárnou odpovědnost exekutora a jeho odpovědnost za škodu, která porušením této povinnosti vznikla.

§ 32

(1) Nestanoví-li zvláštní zákon jinak, odpovídá exekutor za škodu tomu, komu ji způsobil v souvislosti s činností podle tohoto zákona. Exekutor odpovídá za škodu i tehdy, byla-li škoda způsobena při výkonu exekuční nebo další činnosti jeho zaměstnancem; případná odpovědnost této osoby podle zvláštních předpisů tím není dotčena.

(2) Exekutor se odpovědnosti podle odstavce 1 zproští, prokáže-li, že škodě nemohlo být zabráněno ani při vynaložení veškerého úsilí, které lze na něm požadovat.

(3) Odpovědnost státu za škodu podle zvláštního právního předpisu⁵⁾ tím není dotčena.

Součinnost třetích osob

§ 33

(1) Soudy, orgány státní správy a samosprávy, obce a jejich orgány, notáři a právnické a fyzické osoby, rozhodují-li o právech a povinnostech, jsou povinni sdělit exekutorovi na jeho písemnou žádost údaje o majetku povinného, které jim jsou známy z jejich úřední činnosti.

(2) Policie České republiky poskytne exekutorovi na jeho žádost ochranu a součinnost podle zákona o Policii České republiky.

(3) Orgány státní správy, orgány samosprávy a právnické osoby, které z úřední moci jsou zvláštním právním předpisem pověřeny k vedení evidence osob nebo jejich majetku nebo vzhledem k předmětu své činnosti vedou evidenci osob a jejich majetku, jsou povinny oznámit exekutorovi na jeho písemnou žádost údaje potřebné k vedení exekuce; tuto povinnost má zejména orgán pověřený vedením katastru nemovitostí, orgán správy daní, orgán, který vede registr motorových vozidel, orgán správy sociálního zabezpečení, zdravotní pojišťovny, komoditní burzy, organizátor regulovaného trhu²⁷⁾, centrální depozitář a jiné osoby oprávněné k vedení evidence investičních nástrojů. Pracovník správce daně, orgánu sociálního zabezpečení a zdravotní pojišťovny se nemůže v odpovědi na písemnou žádost exekutora dovolat povinnosti mlčenlivosti podle zvláštního právního předpisu. V exekučním řízení má exekutor pro účely získání dálkového přístupu k počítačovým souborům, v nichž jsou vedeny údaje katastru nemovitostí, postavení organizační složky státu^{7f)}.

(4) Banky, pobočky zahraničních bank, spořitelni a úvěrní družstva, instituce elektronických peněz, zahraniční instituce elektronických peněz, vydavatelé elektronických peněz malého rozsahu, platební instituce, zahraniční platební instituce a poskytovatelé platebních služeb malého rozsahu (dále jen "peněžní ústav"), pojišťovny, investiční společnosti a investiční fondy, obchodníci s cennými papíry, penzijní společnosti, penzijní fondy podle zvláštního právního předpisu, Fond pojištění vkladů (dále jen "finanční instituce"), notáři, advokáti, fyzické a právnické osoby jsou povinni sdělit exekutorovi na jeho písemnou žádost údaje o číslech účtů povinného nebo jeho jiných jedinečných identifikátorech^{7a)}, jakož i o jejich stavu a změnách a údaje o majetku, věcech, listinách či zaknihovaných cenných papírech povinného jimi spravovaných či u nich pro povinného či povinným uschovaných.

(5) Provozovatel poštovních služeb je povinen oznámit exekutorovi na jeho písemnou žádost údaje potřebné k vedení exekuce, zejména totožnost osob, které si pronajímají poštovní přihrádky nebo jiná doručovací místa, údaje o počtu tam došlých poštovních zásilek a jejich odesílatelích, úhrn peněžních prostředků docházejících povinnému prostřednictvím provozovatele poštovních služeb nebo do jeho poštovní přihrádky a totožnost příjemce poštovních zásilek uložených u poskytovatele

poštovních služeb.

(6) Poskytovatelé služeb elektronických komunikací jsou povinni oznámit exekutorovi na jeho písemnou žádost telefonní, dálkopisné a telefaxové stanice užívané povinným a údaje o nich, pokud nejsou uvedeny ve veřejně dostupných seznamech.

(7) Pojišťovny jsou povinny oznámit exekutorovi na jeho písemnou žádost výplaty pojistných plnění ve prospěch povinného.

(8) Vydavatelé tisku jsou povinni oznámit exekutorovi na jeho písemnou žádost jméno osoby, která podala k uveřejnění inzerát, který se týká nakládání s majetkem povinného a byl uveřejněn pod značkou.

(9) Dopravci a zasilatelé jsou povinni oznámit exekutorovi na jeho písemnou žádost odesílatele a adresáta přepravovaného nákladu, stejně jako údaje o přepravovaném zboží, je-li to třeba k vedení exekuce.

§ 33a

(1) Ministerstvo vnitra nebo Policie České republiky poskytuje pro potřeby exekuce exekutorům prostřednictvím Komory

- a) referenční údaje ze základního registru obyvatel,
- b) údaje z agendového informačního systému evidence obyvatel,
- c) údaje z agendového informačního systému cizinců,
- d) údaje z registru rodných čísel o fyzických osobách, kterým bylo přiděleno rodné číslo, avšak nejsou vedeny v informačních systémech uvedených v písmenech b) a c).

(2) Poskytovanými údaji podle odstavce 1 písm. a) jsou

- a) příjmení,
- b) jméno, popřípadě jména,
- c) adresa místa pobytu,
- d) datum, místo a okres narození; u subjektu údajů, který se narodil v cizině, datum, místo a stát, kde se narodil,
- e) datum, místo a okres úmrtí; jde-li o úmrtí subjektu údajů mimo území České republiky, datum úmrtí, místo a stát, na jehož území k úmrtí došlo; je-li vydáno rozhodnutí soudu o prohlášení za mrtvého, den, který je v rozhodnutí uveden jako den smrti nebo den, který subjekt údajů prohlášený za mrtvého nepřežil, a datum nabytí právní moci tohoto rozhodnutí,
- f) státní občanství, popřípadě více státních občanství.

(3) Poskytovanými údaji podle odstavce 1 písm. b) jsou

- a) jméno, popřípadě jména, příjmení, popřípadě jejich změna, rodné příjmení,
- b) datum narození,
- c) pohlaví a jeho změna,

- d) místo a okres narození; u občana, který se narodil v cizině, místo a stát, na jehož území k narození došlo,
- e) rodné číslo,
- f) státní občanství,
- g) adresa místa trvalého pobytu včetně předchozích adres místa trvalého pobytu,
- h) počátek trvalého pobytu, popřípadě datum zrušení údaje o místě trvalého pobytu nebo datum ukončení trvalého pobytu na území České republiky,
- i) zbavení nebo omezení způsobilosti k právním úkonům,
- j) rodinný stav, datum jeho změny a místo uzavření manželství,
- k) rodné číslo manžela; je-li manželem cizinec, který nemá přiděleno rodné číslo, jeho jméno, popřípadě jména, příjmení manžela a datum jeho narození,
- l) datum, místo a okres úmrtí; jde-li o úmrtí občana mimo území České republiky, datum, místo a stát, na jehož území k úmrtí došlo,
- m) den, který byl v rozhodnutí soudu o prohlášení za mrtvého uveden jako den smrti nebo den, který občan prohlášený za mrtvého nepřežil,
- n) jméno, popřípadě jména, příjmení a rodné číslo otce, matky, popřípadě jiného zákonného zástupce; v případě, že jeden z rodičů nebo jiný zákonný zástupce nemá přiděleno rodné číslo, jméno, popřípadě jména, příjmení, datum narození; je-li jiným zákonným zástupcem dítěte právnická osoba, název a adresa sídla.

(4) Poskytovanými údaji podle odstavce 1 písm. c) jsou

- a) jméno, popřípadě jména, příjmení, jejich změna, rodné příjmení,
- b) datum narození,
- c) pohlaví a jeho změna,
- d) místo a stát narození,
- e) rodné číslo,
- f) státní občanství,
- g) druh a adresa místa pobytu,
- h) číslo a platnost oprávnění k pobytu,
- i) počátek pobytu, popřípadě datum zrušení údaje o pobytu,
- j) zbavení nebo omezení způsobilosti k právním úkonům,
- k) správní nebo soudní vyhoštění a doba, po kterou není umožněn vstup na území České republiky,
- l) rodinný stav, datum a místo jeho změny, jméno, popřípadě jména, příjmení manžela, rodné číslo

nebo datum narození,

m) datum, místo a okres úmrtí; jde-li o úmrtí mimo území České republiky, stát, na jehož území k úmrtí došlo, popřípadě datum úmrtí,

n) den, který byl v rozhodnutí soudu o prohlášení za mrtvého uveden jako den smrti nebo den, který cizinec prohlášený za mrtvého nepřežil.

(5) Poskytovanými údaji podle odstavce 1 písm. d) jsou

a) jméno, popřípadě jména, příjmení, rodné příjmení,

b) den, měsíc a rok narození,

c) místo narození; u fyzické osoby narozené v cizině místo a stát narození,

d) rodné číslo.

(6) Údaje, které jsou vedeny jako referenční údaje v základním registru obyvatel, se využijí z agendového informačního systému evidence obyvatel nebo agendového informačního systému cizinců, pouze pokud jsou ve tvaru předcházejícím současný stav.

(7) Z poskytovaných údajů lze v konkrétním případě použít vždy jen takové údaje, které jsou nezbytné ke splnění daného úkolu.

§ 33b

V elektronické podobě způsobem umožňujícím dálkový přístup poskytne pro potřeby exekuce exekutorům prostřednictvím Komory Ministerstvo financí údaje z informačního systému^{7g)} o

a) státních občanech České republiky^{7c)} v rozsahu

1. jméno, popřípadě jména a příjmení,
2. rodné číslo,
3. číslo smlouvy,
4. identifikační číslo osoby (dále jen "identifikační číslo") stavební spořitelny,

b) cizincích v rozsahu^{7h)}

1. jméno, popřípadě jména a příjmení,
2. rodné číslo,
3. číslo smlouvy,
4. identifikační číslo stavební spořitelny.

§ 33c

V elektronické podobě způsobem umožňujícím dálkový přístup poskytne pro potřeby exekuce exekutorům prostřednictvím Komory Ministerstvo financí údaje z informačního systému⁷ⁱ⁾ o účastnících^{7j)} v rozsahu

1. jméno, popřípadě jména a příjmení,
2. rodné číslo, a pokud nebylo přiděleno, číslo pojištěnce vedené v registru pojištěnců Všeobecné zdravotní pojišťovny^{7k)},
3. číslo smlouvy o penzijním připojištění,
4. identifikační číslo penzijního fondu.

§ 33d

(1) Ministerstvo financí pro potřeby provedení exekuce poskytne prostřednictvím Komory exekutorům v elektronické podobě způsobem umožňujícím dálkový přístup údaje z informačního systému o účastnících podle zákona upravujícího doplňkové penzijní spoření²⁵), a to v rozsahu

1. jméno, popřípadě jména, a příjmení,
2. rodné číslo, a pokud nebylo přiděleno, číslo pojištěnce vedené v registru pojištěnců Všeobecné zdravotní pojišťovny^{7j}),
3. číslo smlouvy o doplňkovém penzijním spoření,
4. identifikační číslo penzijní společnosti.

(2) Ministerstvo financí eviduje důvod poskytnutí údajů podle odstavce 1. Není-li důvod k žádosti o poskytnutí údajů podle odstavce 1 uveden, Ministerstvo financí poskytnutí údajů odepře.

§ 33e

V elektronické podobě způsobem umožňujícím dálkový přístup poskytne pro potřeby exekuce exekutorům prostřednictvím Komory Česká správa sociálního zabezpečení údaje z registru pojištěnců o příjemcích dávek důchodového pojištění v rozsahu

- a) rodné číslo a evidenční číslo pojištěnce,
- b) příjmení a jméno,
- c) aktuální adresu pro výplatu důchodu (důchodů),
- d) způsob výplaty důchodu (důchodů),
- e) druh důchodu (důchodů),
- f) výši důchodu (důchodů),
- g) výši předcházející exekuční či jiné srážky z důchodu,
- h) výši důchodu vypláčeného po provedení předcházejících srážek,
- i) údaje o jiném příjemci důchodu,
- j) u dlužníků pobývajících v zahraničí stát, kam je důchod poukazován,
- k) příplatky a příspěvky k důchodům vypláčeným podle odškodňovacích předpisů.

§ 34

(1) Exekutor může pro účely exekučního řízení požádat o součinnost třetí osoby podle § 33 a ty jsou povinny ji bezplatně poskytnout. Osoby uvedené v § 33 odst. 4 až 9 a komoditní burzy, organizátor regulovaného trhu²⁷), centrální depozitář a jiné osoby oprávněné k vedení evidence investičních nástrojů mají při poskytování údajů právo na úhradu účelně vynaložených hotových výdajů.

(2) Třetí osoby jsou povinny poskytnout exekutorovi součinnost podle § 33 bez zbytečného odkladu, a je-li to technicky možné, v elektronické podobě; nesplní-li tuto povinnost, odpovídají oprávněnému a exekutorovi za škodu, která tím oprávněnému nebo exekutorovi vznikne. Způsobil-li škodu nesplněním této povinnosti státní orgán, právnická či fyzická osoba při výkonu veřejné správy,

kteřá jim byla svěřena, nebo územní samosprávný celek při výkonu státní správy, který na něj byl přenesen zákonem nebo při výkonu samosprávy, postupuje se podle zvláštního právního předpisu.8)

(3) Exekutor požádá peněžní ústav o součinnost elektronicky datovým souborem a peněžní ústav součinnost elektronicky datovým souborem poskytne. Peněžní ústav není povinen poskytnout exekutorovi součinnost, není-li žádost o součinnost podána elektronicky datovým souborem nebo nemá-li stanovené obsahové náležitosti anebo nemá-li datový soubor stanovený formát nebo strukturu. Ministerstvo stanoví vyhláškou formát a strukturu tohoto datového souboru a obsahové náležitosti žádosti o součinnost.

(4) Za nesplnění povinností uvedených v § 33 může exekutor uložit třetím osobám pořádkovou pokutu.9)

(5) Ustanovení § 33 až 33e a odstavce 1 až 3 se použijí i pro zjišťování údajů o majetku manžela povinného v souvislosti s prováděním exekuce, již jsou k vydobytí závazku, který patří do společného jmění manželů, postiženy majetkové hodnoty manžela povinného.

DÍL 2

Exekuční řízení

§ 35

(1) Exekuční řízení se zahajuje na návrh.

(2) Exekuční řízení je zahájeno dnem, kdy exekuční návrh došel exekutorovi.

(3) Exekutor může začít zjišťovat a zajišťovat majetek povinného nejdříve poté, kdy soud vydal pověření podle § 43a.

(4) Podá-li oprávněný více exekučních návrhů v téže věci, vede exekuci ten exekutor, který je v rejstříku zahájených exekucí zapsán jako první.

(5) Exekuční řízení nelze přerušit, nestanoví-li tento nebo zvláštní právní předpis10) jinak. Nelze také prominout zmeškání lhůty a podat návrh na obnovu exekučního řízení.

(6) Zahájení exekučního řízení podle odstavce 2 má pro běh lhůty pro promlčení a zánik práv stejné účinky jako podání návrhu na soudní výkon rozhodnutí.11)

Rejstřík zahájených exekucí

§ 35a

(1) Rejstřík zahájených exekucí je elektronický seznam, který provozuje a spravuje ministerstvo.

(2) Údaje do rejstříku zahájených exekucí zapisuje soud nebo exekutor způsobem umožňujícím dálkový přístup.

(3) Rejstřík zahájených exekucí je neveřejný. Ministerstvo poskytuje údaje z rejstříku zahájených exekucí pouze soudům a Komoře, a to způsobem umožňujícím dálkový přístup.

(4) Údaje vedené v rejstříku zahájených exekucí se z tohoto rejstříku vymažou po uplynutí 25 let od data uvedeného v § 35b odst. 1 písm. i).

§ 35b

(1) V rejstříku zahájených exekucí se vedou údaje v rozsahu

- a) označení exekutora, u kterého bylo zahájeno exekuční řízení,
- b) označení exekutora, který exekuční řízení vede nebo vedl, je-li odlišný od exekutora podle písmene a),
- c) označení exekučního řízení spisovou značkou, pod kterou je vedeno,
- d) označení exekučního titulu a orgánu, který ho vydal, nebo osoby, která jej vyhotovila,
- e) označení oprávněného a povinného,
- f) označení povinnosti, která má být exekucí vymožena,
- g) datum zahájení exekučního řízení,
- h) datum, kdy nastaly skutečnosti podle § 52 odst. 3 písm. a) a b) (dále jen „doložka provedení exekuce“),
- i) datum skončení exekuce.

(2) Součástí rejstříku zahájených exekucí jsou i provozní údaje o zápisu údajů podle odstavce 1. Údaje podle odstavce 1 písm. b), h) a i) zapíše do rejstříku exekutor.

Účastníci řízení

§ 36

(1) Účastníky exekučního řízení jsou oprávněný a povinný.

(2) Jsou-li exekučním příkazem postiženy věci, práva nebo jiné majetkové hodnoty patřící do společného jmění manželů, je účastníkem exekučního řízení, pokud jde o tyto věci, práva nebo jiné majetkové hodnoty, i manžel povinného.

(3) Proti jinému, než kdo je v rozhodnutí označen jako povinný, nebo ve prospěch jiného, než kdo je v rozhodnutí označen jako oprávněný, lze vést exekuci, jen jestliže je prokázáno, že na něj přešla povinnost nebo přešlo či bylo převedeno právo z exekučního titulu.

(4) Přejedání povinnosti nebo přechod či převod práva lze prokázat jen listinou vydanou anebo ověřenou státním orgánem nebo notářem,¹²⁾ pokud nevyplývá přímo z právního předpisu.

(5) Prokáže-li se, že po zahájení exekučního řízení nastala právní skutečnost, s níž právní předpisy spojují převod nebo přechod práva oprávněného, o němž v exekučním řízení jde, do řízení namísto dosavadního oprávněného vstupuje jeho právní nástupce. Ten, kdo nastupuje do řízení na místo dosavadního oprávněného, musí přijmout stav řízení, jaký tu je v době jeho nástupu do řízení.

Exekuční návrh

§ 37

(1) Exekuci lze vést jen na návrh oprávněného nebo na návrh toho, kdo prokáže, že na něho přešlo nebo bylo převedeno právo z rozhodnutí podle § 36 odst. 3 a 5.

(2) Oprávněný může podat exekuční návrh podle tohoto zákona,

a) nesplní-li povinný dobrovolně to, co mu ukládá exekuční titul podle tohoto zákona, a

b) nejde-li o věc podle § 251 odst. 2 písm. a) a § 251 odst. 2 písm. c) až f) občanského soudního řádu; exekuční návrh lze však podat tehdy, má-li být exekuce vedena podle cizího rozhodnutí, u něhož bylo vydáno prohlášení vykonatelnosti podle přímo použitelného předpisu Evropské unie nebo mezinárodní smlouvy nebo rozhodnuto o uznání.

(3) Další řízení zahájené oprávněným proti témuž povinnému u stejného exekutora dříve, než zanikne oprávnění exekutora k vedení předchozí exekuce, se spojuje s předchozí exekucí ke společnému řízení, a to ode dne podání návrhu. V zájmu hospodárnosti řízení může exekutor věc podle věty první vyloučit k samostatnému řízení.

(4) Jsou-li exekuční řízení proti témuž povinnému vedena u více exekutorů nebo zahájí-li další oprávněný u téhož exekutora exekuční řízení proti témuž povinnému, exekuční soud tato řízení spojí na návrh povinného ke společnému řízení,

a) je-li oprávněným osoba, jež byla věřitelem povinného v době vzniku vymáhané pohledávky, nebo její právní nástupce, a řízení již nebyla spojena podle odstavce 3,

b) je-li předmětem jednotlivých spojovaných řízení vymožení peněžitého plnění nepřevyšujícího částku podle § 202 odst. 2 občanského soudního řádu a

c) jsou-li proti povinnému vedena alespoň 2 exekuční řízení podle písmene a).

(5) V usnesení o spojení exekuční soud určí, který exekutor řízení povede. Exekutorovi, který řízení nepovede, náleží náhrada účelně vynaložených hotových výdajů, o níž soud rozhodne v usnesení o spojení. V zájmu hospodárnosti však exekuční soud řízení nespojí, vyžaduje-li to stav těchto řízení nebo se tato řízení ke spojení zjevně nehodí.

§ 38

(1) V exekučním návrhu musí být označen exekutor, který má exekuci vést, s uvedením jeho sídla. Z návrhu musí být dále patrné, kdo ho činí, které věci se týká a co sleduje, a musí být podepsán a datován. Kromě toho musí exekuční návrh obsahovat jméno, popřípadě jména, a příjmení účastníků, místo jejich trvalého pobytu^{7b}), popřípadě místo pobytu na území České republiky podle druhu pobytu cizince^{7d}),^{7e}), a popřípadě rodné číslo nebo datum narození účastníků, nebo obchodní firmu nebo název, sídlo a identifikační číslo, přesné označení exekučního titulu, uvedení povinnosti, která má být exekucí vymožena, a údaj o tom, zda, popřípadě v jakém rozsahu povinný vymáhanou povinnost splnil, popřípadě označení důkazů, kterých se oprávněný dovolává.

(2) K exekučnímu návrhu je třeba připojit originál nebo úředně ověřenou kopii exekučního titulu opatřeného potvrzením o jeho vykonatelnosti nebo stejnopis notářského zápisu se svolením k vykonatelnosti.

§ 39

(1) Neobsahuje-li exekuční návrh všechny stanovené náležitosti nebo je nesrozumitelný anebo neurčitý, vyzve nejpozději do 15 dnů exekutor, kterému byl doručen návrh na nařízení exekuce, oprávněného, aby návrh opravil nebo doplnil, určí mu lhůtu a poučí ho o tom, jak je třeba opravu nebo doplnění provést.

(2) Není-li v určené lhůtě návrh řádně opraven nebo doplněn a v řízení nelze pro tento nedostatek pokračovat nebo není-li přiložen exekuční titul nebo osvědčení o vykonatelnosti exekučního titulu, exekutor usnesením exekuční návrh odmítne. O těchto následcích musí být oprávněný poučen.

(3) Jestliže nejsou splněny všechny zákonem stanovené předpoklady pro vedení exekuce a exekuční návrh nebude odmítnut, exekutor exekuční návrh usnesením nejpozději ve lhůtě podle § 44 odst. 1 zamítne.

Exekuční titul

§ 40

(1) Exekučním titulem je

- a) vykonatelné rozhodnutí soudu nebo exekutora, pokud přiznává právo, zavazuje k povinnosti nebo postihuje majetek,
- b) vykonatelné rozhodnutí soudu a jiného orgánu činného v trestním řízení, pokud přiznává právo nebo postihuje majetek,
- c) vykonatelný rozhodčí nález,
- d) notářský zápis se svolením k vykonatelnosti sepsaný podle zvláštního právního předpisu¹³⁾,
- e) vykonatelné rozhodnutí orgánu veřejné správy včetně platebních výměrů, výkazů nedoplatků ve věcech daní a poplatků a jiných rozhodnutí, jakož i vykonatelný smír,
- f) vykonatelné rozhodnutí a výkaz nedoplatků ve věcech nemocenského pojištění a sociálního zabezpečení,
- g) jiná vykonatelná rozhodnutí a schválené smíry a listiny,¹⁴⁾ jejichž výkon připouští zákon.

(2) Neobsahuje-li exekuční titul určení lhůty ke splnění povinnosti, má se za to, že povinnosti uložené exekučním titulem je třeba splnit do 3 dnů a, jde-li o vyklizení bytu, do 15 dnů od právní moci rozhodnutí.

(3) Má-li podle exekučního titulu uvedeného v odstavci 1 písm. a), b) nebo c) splnit povinnost více povinných a jde-li o dělitelné plnění, platí, že povinnosti, nestanoví-li exekuční titul jinak, jsou zavázáni splnit všichni povinní rovným dílem.

(4) Exekuci rozhodnutí soudu o prodeji zástavy lze vést tehdy, obsahuje-li označení oprávněné a povinné osoby, zástavy a výši zajištěné pohledávky a jejího příslušenství.

§ 41

Potvrzením o vykonatelnosti opatří exekuční titul podle § 40 odst. 1 písm. a) až c), e), f) a g) ten orgán, který ho vydal, u smírů a dohod pak ten orgán, který je schválil.

§ 42

(1) Exekuci na majetek patřící do společného jmění manželů lze vést také tehdy, jde-li o vymáhání závazku, který vznikl za trvání manželství jen jednomu z manželů. Za majetek patřící do společného jmění povinného a jeho manžela se pro účely exekuce považuje také majetek, který netvoří součást společného jmění manželů jen proto, že byl smlouvou zúžen zákonem stanovený rozsah společného jmění manželů nebo že byl smlouvou vyhrazen vznik společného jmění ke dni zániku manželství.¹⁵⁾

(2) V exekučním řízení se také nepřihlíží ke smlouvě, kterou byl zúžen zákonem stanovený rozsah společného jmění manželů o majetek, který patřil do společného jmění v době vzniku

vymáhané pohledávky. Totéž platí, byl-li smlouvou rozšířen zákonem stanovený rozsah společného jmění manželů o majetek povinného, který nepatřil do společného jmění v době vzniku vymáhané pohledávky.

(3) Při posuzování skutečností podle odstavců 2 a 3 exekutor vždy přihlédne k tomu, co v řízení vyšlo najevo.

§ 43

(1) Jestliže je to, co ukládá exekuční titul povinnému, vázáno na splnění podmínky nebo na splnění vzájemné povinnosti oprávněného, lze postupovat podle § 44 jen tehdy, prokáže-li oprávněný, že se podmínka splnila nebo že sám svou vzájemnou povinnost vůči povinnému již splnil, popřípadě je připraven ji splnit.

(2) V případech uvedených v odstavci 1 je třeba k potvrzení o vykonatelnosti exekučního titulu připojit listinu vydanou nebo ověřenou státním orgánem nebo notářem, z níž je patrné, že se splnila podmínka nebo že oprávněný splnil svou vzájemnou povinnost, popřípadě je připraven ji splnit.

§ 43a

(1) Exekutor, kterému došel exekuční návrh, požádá exekuční soud nejpozději do 15 dnů ode dne doručení návrhu o pověření a nařízení exekuce (dále jen „pověření“). Neobsahuje-li návrh oprávněného všechny náležitosti nebo je nesrozumitelný nebo neurčitý, běží tato lhůta až ode dne doručení oprávněného nebo doplněného návrhu, popřípadě exekučního titulu exekutorovi. Doručením žádosti o pověření soudu se do rejstříku zahájených exekucí elektronicky zapíše údaje podle § 35b odst. 1 písm. a) a c) až g).

(2) V žádosti o pověření musí být označen exekutor, který žádost podle odstavce 1 podal, s uvedením jeho sídla. Žádost musí být datována a musí dále zejména obsahovat jméno, popřípadě jména, příjmení a bydliště účastníků nebo obchodní firmu nebo název, sídlo a identifikační číslo a přesné označení exekučního titulu. Součástí žádosti o pověření jsou i údaje podle § 35b odst. 1 písm. a) a c) až g). Společně se žádostí exekutor soudu zašle návrh oprávněného na nařízení exekuce a všechny listiny, které k návrhu připojil. Žádost včetně všech listin, které se soudu zasílají společně s ní, musí být podána na elektronickém formuláři prostřednictvím veřejné datové sítě a elektronické aplikace určené k podání takové žádosti; není-li to technicky možné, mohou být žádost i listiny zaslány prostřednictvím veřejné datové sítě do datové schránky, případně v listinné podobě.

(3) Soud vydá pověření do 15 dnů, jestliže jsou splněny všechny zákonem stanovené předpoklady.

(4) Pověření obsahuje

- a) označení exekučního soudu,
- b) označení exekutora,
- c) označení exekučního titulu a orgánu, který ho vydal, nebo osoby, která jej vyhotovila,
- d) označení oprávněného a povinného,
- e) podpis a datum.

(5) Pověření není soudním rozhodnutím a nedoručuje se účastníkům řízení.

(6) Jestliže nejsou splněny všechny zákonem stanovené předpoklady pro vedení exekuce,

soud udělí exekutorovi pokyn, aby exekuční návrh odmítl nebo zamítl. Tímto pokynem je exekutor vázán.

§ 44

nadpis vypuštěn

(1) Nejpozději do 15 dnů ode dne doručení pověření podle § 43a odst. 3 zašle exekutor oprávněnému vyrozumění o zahájení exekuce. Povinnému zašle exekutor vyrozumění nejpozději s prvním exekučním příkazem, který mu v exekučním řízení doručuje; spolu s vyrozuměním zašle exekutor povinnému exekuční návrh, kopii exekučního titulu a výzvu podle § 46 odst. 6. Orgánům pověřeným vedením evidence (rejstříků) právnických osob¹⁶), případně dalším orgánům či osobám se vyrozumění zašle, jen je-li to potřebné pro vedení exekuce. Je-li v katastru nemovitostí zapsáno vlastnické právo povinného a nejde-li o povinného uvedeného v § 44a odst. 5 nebo o povinného podle odstavce 4, rozhodl-li exekutor o tom, že se zákaz podle § 44a odst. 1 nevztahuje na nemovitost v jeho vlastnictví, vyrozumění se zašle katastrálnímu úřadu, v jehož územním obvodu má sídlo soudní exekutor, který vyrozumění o zahájení exekuce zasílá. Vyrozumění není rozhodnutím.

(2) Vyrozumění se doručí povinnému do vlastních rukou.

(3) Vyrozumění obsahuje

- a) označení exekučního soudu,
- b) označení exekutora, který vede exekuční řízení,
- c) označení exekučního řízení spisovou značkou, pod kterou je vedeno,
- d) označení exekučního titulu a orgánu, který ho vydal, nebo osoby, která jej vyhotovila,
- e) označení oprávněného a povinného,
- f) označení povinnosti, která má být exekucí vymožena, včetně povinnosti k úhradě nákladů oprávněného a nákladů exekuce,
- g) podpis a datum,
- h) poučení podle § 29 odst. 5, § 37 odst. 3 a 4, § 44a odst. 1, § 54, § 55 odst. 1 a 2 a § 87 odst. 1.

(4) Je-li vymáhaná povinnost v hrubém nepoměru k majetku povinného, na který by se vztahoval zákaz podle § 44a odst. 1, může exekutor před zasláním vyrozumění oprávněnému rozhodnout, že se zákaz podle § 44a odst. 1 vztahuje pouze na část majetku přiměřenou vymáhané povinnosti. Toto rozhodnutí zašle spolu s vyrozuměním oprávněnému a povinnému.

§ 44a

(1) Nerozhodl-li exekutor podle § 44 odst. 4 jinak, nesmí povinný po doručení vyrozumění nakládat se svým majetkem včetně nemovitostí a majetku patřícího do společného jmění manželů, vyjma běžné obchodní a provozní činnosti, uspokojování základních životních potřeb svých a osob, ke kterým má vyživovací povinnost, a udržování a správy majetku. Právní úkon, kterým povinný porušil tuto povinnost, je neplatný. Právní úkon se však považuje za platný, pokud se neplatnosti právního úkonu nedovolá exekutor, oprávněný, nebo přihlášený věřitel, aby zajistili uspokojení vymáhané pohledávky. Právní účinky dovolání se neplatnosti nastávají od účinnosti právního úkonu, dojde-li exekuční příkaz nebo jiný projev vůle exekutora, oprávněného, nebo přihlášeného věřitele všem účastníkům právního úkonu, jehož neplatnosti se exekutor, oprávněný nebo přihlášený věřitel dovolává.

(2) Složí-li povinný u exekutora částku ve výši vymáhané pohledávky, nákladů exekuce a nákladů oprávněného, exekutor na návrh povinného zruší rozhodnutím zákaz podle odstavce 1 a podle § 47 odst. 4. Exekutor vydá rozhodnutí podle věty první do 7 dnů ode dne, v němž mu byl doručen návrh povinného, a neprodleně ho zašle účastníkům řízení a dalším osobám, jimž byly v rámci exekuce doručeny exekuční příkazy podle § 49 odst. 7. Proti tomuto rozhodnutí není opravný prostředek přípustný.

(3) Na návrh povinného může exekutor rozhodnout o tom, že se zákaz podle odstavce 1 a podle § 47 odst. 4 nevztahuje na majetek, který povinný uvedl v návrhu, jestliže povinný zároveň doloží, že jeho zbývající majetek zjevně a nepochybně postačuje k uhrazení vymáhané pohledávky včetně nákladů oprávněného a nákladů exekuce.

(4) S písemným souhlasem exekutora, oprávněného a všech přihlášených věřitelů může povinný k úhradě vymáhané pohledávky, jejího příslušenství, nákladů exekuce či nákladů oprávněného zpeněžit majetek nebo jednotlivé majtkové hodnoty, nejsou-li postiženy jinou exekucí (16a), nejméně však za obvyklou cenu zjištěnou na základě znaleckého posudku splatnou při podpisu smlouvy k rukám exekutora.

(5) Odstavec 1 se nepoužije, je-li povinným stát nebo územní samosprávný celek.

§ 44b

Změna exekutora

(1) Na návrh oprávněného a souhlasí-li s tím exekutor, který vede exekuci, a exekutor, kterého oprávněný označí v návrhu, převezme exekuci exekutor, kterého oprávněný označil v návrhu. Převzetí exekuce není rozhodnutím.

(2) Nedojde-li ke změně exekutora podle odstavce 1 a požádá-li oprávněný exekuční soud o změnu exekutora, exekuční soud po vyjádření exekutora, je-li to důvodné, rozhodne, že exekuci bude vést jiný exekutor, kterého navrhne oprávněný, a exekutor, který exekuci dosud vedl, mu věc postoupí.

(3) Účinky původního exekučního návrhu oprávněného zůstávají zachovány.

(4) Nový exekutor provede změnu údaje podle § 35b odst. 1 písm. a) nebo b) v rejstříku zahájených exekucí a rozhodne příkazem k úhradě nákladů exekuce o dosud vzniklých nákladech exekuce. Odměna exekutora, který exekuci dosud vedl, se vypočítá tak, jako by došlo k zastavení exekuce.

(5) Náklady exekuce vzniklé v souvislosti se změnou exekutora podle odstavce 1 nese oprávněný.

§ 45

Věcná a místní příslušnost exekučního soudu

(1) Věcně příslušným exekučním soudem je okresní soud.

(2) Místně příslušným exekučním soudem je soud, v jehož obvodu má povinný, je-li fyzickou osobou, místo svého trvalého pobytu (7b), popřípadě místo pobytu na území České republiky podle druhu pobytu cizince (7d), (7e). Je-li povinný právnickou osobou, je místně příslušným soud, v jehož obvodu má povinný sídlo. Nemá-li povinný, který je fyzickou osobou, v České republice místo trvalého pobytu nebo místo pobytu podle věty první, nebo nemá-li povinný, který je právnickou osobou, sídlo v České republice, je místně příslušným soud, v jehož obvodu má povinný majetek.

(3) Je-li podle odstavce 2 místně příslušných několik soudů, je místně příslušným ten soud, jehož název je první v abecedním, případně číselném pořadí.

§ 46

(1) Exekutor postupuje v exekuci rychle a účelně; při tom dbá ochrany práv účastníků řízení i třetích osob dotčených jeho postupem.

(2) Exekutor činí i bez návrhu úkony směřující k provedení exekuce. Exekutor vede exekuci až do vymození pohledávky a jejího příslušenství nebo vynucení jiné vymáhané povinnosti, nákladů exekuce a nákladů oprávněného; tím bude exekuce provedena. Úkony a rozhodnutí exekutora a exekučního soudu jsou evidovány v exekučním spise, který vede exekutor v listinné nebo v elektronické podobě.

(3) Exekutor je povinen vést exekuce v pořadí, v jakém mu byly doručeny exekuční návrhy.

(4) Peněžité plnění na vymáhanou povinnost se hradí exekutorovi nebo oprávněnému. Nedohodnou-li se exekutor a oprávněný jinak, exekutor po uplynutí lhůty podle odstavce 6 zajistí po odpočtu nákladů exekuce výplatu celé vymožené pohledávky oprávněnému do 30 dnů od doby, kdy peněžité plnění obdržel. Vymožené částečné plnění exekutor vyplatí oprávněnému, nedohodl-li se s ním jinak, ve stejné lhůtě v případě, kdy toto nevyplacené částečné plnění převyšuje částku 1 000 Kč. Za vymožené plnění se považuje plnění získané provedením exekuce některým ze způsobů podle § 59 odst. 1, provedením exekuce podle odstavce 6 nebo hrazené na vymáhanou povinnost od uplynutí lhůty podle odstavce 6 a vydání exekučního příkazu do provedení exekuce podle tohoto exekučního příkazu.

(5) Exekutor je povinen vymožené peněžité plnění vést odděleně od vlastních prostředků na zvláštním účtu³¹⁾ u banky nebo spořitelního a úvěrního družstva v České republice. Exekutor oznámí bez zbytečného odkladu ministerstvu a Komoře číslo tohoto účtu a peněžní ústav, u kterého je veden.

(6) Exekutor zašle povinnému společně s vyrozuměním výzvu ke splnění vymáhané povinnosti, v níž vyčíslí vymáhaný nárok a zálohu na snížené náklady exekuce^{16b)} a náklady oprávněného. Zároveň povinného poučí, že splní-li ve lhůtě 30 dnů od doručení této výzvy vymáhaný nárok a uhradí zálohu, vydá exekutor neprodleně příkaz k úhradě nákladů exekuce. Právní mocí příkazu k úhradě nákladů exekuce bude exekuce provedena. Splněním vymáhaného nároku a uhrazením zálohy zaniká zákaz podle § 44a odst. 1 a podle § 47 odst. 4. Jinak exekutor provede exekuci.

(7) Je-li exekuční řízení podle zvláštního právního předpisu přerušeno^{16c)} nebo zvláštní právní předpis stanoví, že exekuci nelze provést^{16d)}, exekutor nečiní žádné úkony, jimiž se provádí exekuce, pokud zákon nestanoví jinak. Insolvenčnímu správci exekutor vydá výtěžek exekuce bezodkladně po právní moci usnesení, kterým rozhodne po odpočtu nákladů exekuce o vydání výtěžku insolvenčnímu správci.

(8) Po skončení exekuce podle odstavců 2 a 6 a § 55 zašle exekutor oznámení o skončení exekuce všem orgánům a osobám, které ve svých evidencích vedou poznámku o probíhající exekuci anebo kterým byla v exekuci uložena nějaká povinnost; oznámení není rozhodnutím. V oznámení označí také exekuční příkazy, jejichž účinky skončením exekuce podle § 47 odst. 5 zanikly. Na žádost zašle toto oznámení neprodleně rovněž účastníkům řízení. Oznámení o skončení exekuce, která byla vedena zřízením exekutorského zástavního práva, podle odstavců 2 a 6, případně § 55, obsahuje rovněž potvrzení, že zajištěná pohledávka zanikla a že tudíž zaniklo i exekutorské zástavní právo.

Exekuční příkaz

§ 47

(1) Exekutor poté, co byla exekuce zapsána do rejstříku zahájených exekucí, posoudí, jakým způsobem bude exekuce provedena, a vydá nebo zruší exekuční příkaz ohledně majetku, který má být exekucí postižen. Exekučním příkazem se rozumí příkaz k provedení exekuce některým ze způsobů uvedených v tomto zákoně. Exekutor je povinen v exekučním příkazu zvolit takový způsob exekuce, který není zřejmě nevhodný, zejména vzhledem k nepoměru výše závazků povinného a ceny předmětu, z něhož má být splnění závazků povinného dosaženo.

(2) Exekuční příkaz má účinky nařízení výkonu rozhodnutí podle občanského soudního řádu. Podle exekučního příkazu nelze exekuci provést před

- a) uplynutím lhůty podle § 46 odst. 6,
- b) právní mocí rozhodnutí o návrhu na zastavení exekuce, pokud byl podán ve lhůtě podle písmene a),
- c) zápisem doložky provedení exekuce do rejstříku zahájených exekucí podle § 35b odst. 1 písm. h),
- d) právní mocí exekučního příkazu.

(3) Proti exekučnímu příkazu není přípustný opravný prostředek.

(4) Majetek, který je postižen exekučním příkazem, nesmí povinný převést na jiného, zatížit ho nebo s ním jinak nakládat. Právní úkon, kterým povinný porušil tuto povinnost, je neplatný.

(5) Provedením exekuce a zastavením exekuce zanikají účinky všech vydaných exekučních příkazů.

§ 48

V písemném vyhotovení exekučního příkazu exekutor uvede

- a) exekuční soud,
- b) označení exekutora, který vede exekuční řízení,
- c) exekuční titul a orgán, který jej vydal, nebo osobu, která jej vyhotovila,
- d) označení účastníků včetně rodného čísla povinného, lze-li je zjistit,
- e) označení povinnosti, která má být exekucí vymožena,
- f) způsob provedení exekuce,
- g) označení osob, kterým se doručuje exekuční příkaz,
- h) výrok, poučení o odvolání, den a místo jeho vydání a podpis exekutora.

§ 49

(1) Výrok exekučního příkazu ukládajícího zaplacení peněžité částky musí rovněž obsahovat

- a) označení toho, vůči komu má povinný nárok na mzdu (plátce mzdy), jde-li o provedení exekuce srážkami ze mzdy povinného,
- b) označení peněžního ústavu a čísla účtu nebo jiného jedinečného identifikátoru^{7a}), jde-li o

provedení exekuce příkázáním pohledávky povinného z účtu u peněžního ústavu; označí-li se více účtů povinného u téhož peněžního ústavu, uvede se také pořadí, v jakém z nich má být vymáhaná pohledávka odepsána,

c) označení toho, vůči komu má povinný jinou pohledávku (dlužníka povinného), jde-li o provedení exekuce příkázáním jiné pohledávky povinného než z účtu u peněžního ústavu,

d) označení toho, vůči komu má povinný jiné právo, než je uvedeno pod písmeny a), b) a c), které má majetkovou hodnotu a které není spojeno s osobou povinného a je převoditelné na jiného, nebo označení podílu v obchodní společnosti nebo označení členství v družstvu, jde-li o provedení exekuce postižením jiných majetkových práv povinného,

e) označení věcí, které mají být prodány, případně spoluvlastnického podílu na nich, nebo údaj o tom, že mají být prodány všechny podle zákona postižitelné movité věci, jde-li o provedení exekuce prodejem movitých věcí povinného nebo spoluvlastnického podílu povinného na movitých věcech,

f) označení nemovitosti, která má být prodána, případně spoluvlastnického podílu na ní, jde-li o provedení exekuce prodejem nemovitosti povinného nebo spoluvlastnického podílu povinného na nemovitosti,

g) označení podniku nebo části podniku povinného anebo podílu povinného jako spolumajitele podniku, který má být prodán, jde-li o provedení exekuce prodejem podniku nebo části podniku povinného anebo podílu povinného jako spolumajitele podniku,

h) označení nemovitosti, k níž má být zřízeno exekutorské zástavní právo, případně spoluvlastnického podílu na ní, a označení zástavního věřitele, jde-li o provedení exekuce zřízením exekutorského zástavního práva,

i) sérii a číslo řidičského průkazu, jehož držitelem je povinný, jde-li o exekuci pozastavením řidičského oprávnění.

(2) Přílohou exekučního příkazu podle odstavce 1 písm. a) a vyrozumění o tom, že byly splněny podmínky podle § 52 odst. 3, jde-li o provedení exekuce srážkami z jiných příjmů vyplácených Úřadem práce České republiky nebo Českou správou sociálního zabezpečení, je datový soubor, který obsahuje údaje uvedené v tomto exekučním příkazu nebo vyrozumění. Po obdržení datového souboru, který je přílohou exekučního příkazu podle odstavce 1 písm. a), Úřad práce České republiky nebo Česká správa sociálního zabezpečení bez zbytečného odkladu sdělí exekutorovi datovým souborem údaj podle § 48 písm. e).

(3) Přílohou exekučního příkazu podle odstavce 1 písm. b) a vyrozumění o tom, že byly splněny podmínky podle § 52 odst. 3, jde-li o provedení exekuce příkázáním pohledávky povinného z účtu u peněžního ústavu, je datový soubor, který obsahuje údaje uvedené v tomto exekučním příkazu nebo vyrozumění. Po obdržení datového souboru, který je přílohou exekučního příkazu podle odstavce 1 písm. b), peněžní ústav bez zbytečného odkladu sdělí exekutorovi datovým souborem čísla účtů a výši peněžních prostředků, na něž se vztahují zákazy podle § 304 odst. 1 a 3 občanského soudního řádu, a údaj podle § 48 písm. e).

(4) Ministerstvo stanoví vyhláškou formát a strukturu datových souborů podle odstavců 2 a 3.

(5) Výrok exekučního příkazu o prodeji zástavy musí rovněž obsahovat označení movité věci nebo nemovitosti, která má být prodána.

(6) Ve výroku exekučního příkazu se uvedou další zákazy, příkazy a výzvy, které podle zvoleného způsobu provedení exekuce musí obsahovat usnesení o nařízení výkonu rozhodnutí podle občanského soudního řádu.

(7) Exekuční příkaz doručí exekutor oprávněnému, povinnému a dalším osobám, kterým se podle zvoleného způsobu exekuce doručuje usnesení o nařízení výkonu rozhodnutí podle občanského soudního řádu.

(8) Do vlastních rukou se osobám uvedeným v odstavci 7 doručuje v případech, v nichž podle zvoleného způsobu exekuce občanský soudní řád stanoví, že se doručuje do vlastních rukou usnesení o nařízení výkonu rozhodnutí.

§ 50

Součinnost oprávněného a povinného

(1) Exekutor může vyzvat oprávněného, aby navrhl, jakým způsobem má provést exekuci, a označil plátce mzdy povinného či plátce jiného pravidelného příjmu povinného, popřípadě fyzickou nebo právnickou osobu, vůči které má povinný pohledávku, (dlužník povinného) a uvedl důvod této pohledávky; jde-li o pohledávku z účtu u peněžního ústavu, uvede oprávněný peněžní ústav a číslo účtu nebo jiný jedinečný identifikátor^{7a}), z něhož má být pohledávka odepsána.

(2) Považuje-li to exekutor za účelné, může předvolat povinného a vyzvat ho k dobrovolnému splnění povinnosti, kterou mu ukládá exekuční titul, a k prohlášení o majetku povinného.

(3) Exekutor je oprávněn nahlédnout do soudního spisu o prohlášení o majetku povinného.

§ 51

Oprávnění k vedení exekuce exekutorovi zaniká, jestliže

- a) exekuční soud rozhodl o vyloučení exekutora,
- b) exekuce byla zastavena,
- c) pohledávka, její příslušenství a náklady exekuce byly vymoženy,
- d) došlo ke změně exekutora podle § 44b,
- e) exekuční soud rozhodl o spojení exekučních řízení, nejde-li o exekutora, který povede spojená řízení.

§ 52

(1) Nestanoví-li tento zákon jinak, použijí se pro exekuční řízení přiměřeně ustanovení občanského soudního řádu.

(2) Nestanoví-li tento zákon jinak, je exekutor oprávněn vykonat všechny úkony, které občanský soudní řád a další právní předpisy jinak svěřují při provedení výkonu rozhodnutí soudu, soudci, vykonavatelé nebo jinému zaměstnanci soudu.

(3) Právní mocí usnesení o nařízení výkonu rozhodnutí podle občanského soudního řádu se v exekučním řízení rozumí

- a) uplynutí lhůty podle § 46 odst. 6,
- b) právní moc rozhodnutí o návrhu na zastavení exekuce, pokud byl podaný ve lhůtě podle písmene a), a
- c) právní moc exekučního příkazu.

§ 53

zrušen

§ 54

Odklad exekuce

(1) Návrh na odklad exekuce se podává u exekutora, který vede exekuci. Návrh na odklad exekuce, který neobsahuje všechny náležitosti nebo který je nesrozumitelný anebo neurčitý nebo ke kterému nejsou přiloženy listiny k prokázání tvrzení obsažených v návrhu, exekutor odmítne, jestliže pro tyto nedostatky nelze o návrhu věcně rozhodnout. Ustanovení § 43 občanského soudního řádu se nepoužije.

(2) Do vydání rozhodnutí o návrhu na odklad exekuce exekutor nečiní žádné úkony směřující k provedení exekuce, nejde-li o návrh, který je svévolným nebo zřejmě bezúspěšným uplatňováním nebo bráněním práva. Věta první se nepoužije, uplatní-li účastník v návrhu na odklad stejné okolnosti, o nichž již bylo rozhodnuto.

(3) Odloží-li exekutor nebo exekuční soud exekuci na návrh povinného podle § 266 odst. 1 občanského soudního řádu, potom exekutor nebo exekuční soud uvede dobu, na kterou exekuci odkládá; po tuto dobu exekutor nečiní žádné úkony směřující k provedení exekuce. Po uplynutí doby odkladu exekutor i bez návrhu pokračuje v provedení exekuce.

(4) Je-li odložena vykonatelnost exekučního titulu, exekutor nebo exekuční soud odloží provedení exekuce do doby pravomocného skončení řízení, ve kterém soud rozhoduje o odložení vykonatelnosti exekučního titulu.

(5) Je-li u exekutora složena jistota ve výši vymáhané pohledávky, nákladů oprávněného a nákladů exekuce, exekutor nebo exekuční soud na návrh povinného odloží provedení exekuce do právní moci rozhodnutí o návrhu na zastavení exekuce podaném povinným a rozhodne o tom, že povinný není vázán zákazem uvedeným v § 44a odst. 1 a v § 47 odst. 4 ode dne vydání rozhodnutí o odkladu. Nedojde-li k zastavení exekuce, použije se jistota na úhradu vymáhané pohledávky, nákladů oprávněného a nákladů exekuce; jinak se vrátí složiteli jistoty.

(6) I bez návrhu může exekuční soud nebo exekutor odložit provedení exekuce, lze-li očekávat, že exekuce bude zastavena.

(7) Nevyhoví-li exekutor návrhu na odklad exekuce do 7 dnů, postoupí jej společně s exekučním spisem k rozhodnutí exekučnímu soudu, který o něm rozhodne bez zbytečného odkladu, nejpozději do 15 dnů.

§ 55

Zastavení exekuce

(1) Návrh na zastavení exekuce může povinný podat do 15 dnů ode dne, kdy se dozvěděl o důvodu zastavení exekuce. Návrh na zastavení exekuce se podává u exekutora, který vede exekuci.

(2) Návrh na zastavení exekuce musí obsahovat vylíčení skutečností rozhodných pro posouzení, zda byl podán ve lhůtě uvedené v odstavci 1; to neplatí, jde-li o návrh podaný nejpozději ve lhůtě podle § 46 odst. 6. Návrh na zastavení exekuce, který neobsahuje všechny náležitosti nebo který je nesrozumitelný anebo neurčitý nebo ke kterému nejsou přiloženy listiny k prokázání tvrzení obsažených v návrhu nebo který byl podán opožděně, exekutor odmítne. Je-li proti takovému

rozhodnutí podáno odvolání, exekutor ho zruší a věc postoupí k vyřízení exekučnímu soudu.

(3) Podá-li účastník návrh na zastavení exekuce, exekutor do 15 dnů od doručení návrhu vyzve další účastníky exekuce, aby se vyjádřili, zda s návrhem souhlasí, a aby se v případě, kdy nesouhlasí s tvrzeními obsaženými v návrhu na zastavení, vyjádřili k návrhu a předložili listiny k prokázání svých tvrzení. Jestliže všichni účastníci se zastavením exekuce souhlasí, exekutor vyhově návrhu na zastavení exekuce do 30 dnů od marného uplynutí lhůty k vyjádření nebo od doručení souhlasného vyjádření, nastalo-li dříve. Nevyhoví-li exekutor návrhu na zastavení exekuce, postoupí jej společně s exekučním spisem v uvedené lhůtě k rozhodnutí exekučnímu soudu.

(4) O zastavení exekuce rozhodne exekutor i bez návrhu, souhlasí-li se zastavením oprávněný. Nesouhlasí-li oprávněný, požádá exekutor o zastavení exekuční soud, který při rozhodování postupuje podle odstavce 5.

(5) O zastavení exekuce může rozhodnout exekuční soud i bez návrhu.

(6) Nesloží-li oprávněný přiměřenou zálohu na náklady exekuce, exekutor exekuci zastaví. Exekutor exekuci nezastaví pouze tehdy, jsou-li splněny podmínky pro osvobození oprávněného podle zvláštního právního předpisu nebo je-li vymáháno výživné na nezletilé dítě.

§ 55a

Soud exekuci na návrh účastníků nezastaví, nejsou-li zaplaceny náklady exekuce.

§ 55b

Rozhodování exekutora

(1) Při rozhodování postupuje exekutor obdobně podle občanského soudního řádu. Exekutor při rozhodování činí úkony, které v řízení o výkon rozhodnutí přísluší soudu prvního stupně.

(2) Nestanoví-li tento zákon jinak, exekutor rozhoduje usnesením, které doručí účastníkům řízení a dalším osobám, o jejichž návrzích a právech a povinnostech rozhoduje.

(3) Exekutor rozhoduje bez jednání, nestanoví-li občanský soudní řád jinak.

(4) Stanoví-li tento zákon, že má být úkon učiněn u exekutora, lhůta zůstává zachována, je-li úkon učiněn u exekučního soudu, který podání neprodleně zašle exekutorovi.

§ 55c

Odvolání proti rozhodnutí exekutora

(1) Proti rozhodnutí exekutora může účastník řízení podat odvolání.

(2) O odvolání proti rozhodnutí exekutora rozhoduje krajský soud, v jehož obvodu působí exekuční soud.

(3) Odvolání není přípustné proti

a) rozhodnutí exekutora o návrhu na vyškrtnutí věci ze soupisu (§ 68 odst. 2 a 3),

b) exekučnímu příkazu,

c) usnesení o změně nebo zrušení exekučního příkazu, nebo

d) příkazu k úhradě nákladů exekuce.

(4) Odvolání lze podat do 15 dnů od doručení písemného vyhotovení rozhodnutí u exekutora, proti jehož rozhodnutí odvolání směřuje. Bylo-li vydáno opravné usnesení týkající se výroku rozhodnutí, běží tato lhůta znovu od právní moci opravného usnesení.

(5) Ustanovení § 201 až 226 občanského soudního řádu se použijí přiměřeně.

(6) Úkony podle § 208 až 210a občanského soudního řádu činí exekutor, který poté odvolání předloží společně s exekučním spisem odvolacímu soudu.

§ 56

Písemnosti v exekučním řízení doručuje exekutor buď osobně nebo prostřednictvím svého zaměstnance nebo prostřednictvím veřejné datové sítě do datové schránky (16a) anebo prostřednictvím provozovatele poštovních služeb nebo jiné osoby, která provádí přepravu zásilek.

§ 57

Uvedení v předešlý stav je v exekučním řízení vyloučeno.

HLAVA IV

ZPŮSOBY PROVEDENÍ EXEKUCE

§ 58

(1) Exekuci lze provést jen způsoby uvedenými v tomto zákoně. Zajistit majetek k provedení exekuce lze nejvýše v rozsahu bezpečně postačujícím k uhrazení vymáhané pohledávky, jejího příslušenství včetně příslušenství, které se pravděpodobně stane splatným po dobu trvání exekuce, pravděpodobných nákladů oprávněného a pravděpodobných nákladů exekuce.

(2) Nepostačuje-li jeden ze způsobů provedení exekuce k uspokojení oprávněného, lze exekuci v jednom exekučním řízení provést více způsoby, popřípadě i všemi zákonem stanovenými způsoby. K provedení exekuce více nebo všemi zákonem stanovenými způsoby lze přistoupit současně nebo postupně. Nebrání-li to účelu exekuce, provede se exekuce ukládající zaplacení peněžité částky příkázáním pohledávky, srážkami ze mzdy a jiných příjmů, správou nemovitosti, pozastavením řídicího oprávnění nebo zřízením exekutorského zástavního práva na nemovitostech. Pokud způsoby provedení exekuce podle věty třetí nepostačují k uhrazení vymáhané peněžité pohledávky, jejího příslušenství, nákladů oprávněného a nákladů exekuce, provede se exekuce ukládající zaplacení peněžité částky prodejem movitých věcí a nemovitostí nebo postižením podniku.

(3) Způsob provedení exekuce určí exekutor.

§ 59

(1) Exekuci ukládající zaplacení peněžité částky lze provést

- a) srážkami ze mzdy a jiných příjmů,
- b) příkázáním pohledávky,
- c) prodejem movitých věcí a nemovitostí,
- d) postižením podniku,

- e) zřízením exekutorského zástavního práva na nemovitostech,
- f) správou nemovitosti,
- g) pozastavením řídičského oprávnění.

(2) Způsob exekuce ukládající jinou povinnost než zaplacení peněžité částky se řídí povahou uložené povinnosti. Takovou exekuci lze provést

- a) vyklizením,
- b) odebráním věci,
- c) rozdělením společné věci,
- d) provedením prací a výkonů.

(3) Exekuci prodejem zástavy lze pro zajištěnou pohledávku provést prodejem zastavených movitých věcí a nemovitostí.

§ 59a

Ustanovení této hlavy upravující způsob provádění exekučního řízení nemají vliv na výkon práv a splnění povinností vyplývajících z ujednání o finančním zajištění za podmínek stanovených zákonem upravujícím finanční zajištění²⁴⁾ nebo srovnatelných podmínek zahraničního právního předpisu, jestliže finanční zajištění bylo sjednáno a vzniklo před podáním exekučního návrhu. To platí i v případě, že finanční zajištění bylo sjednáno nebo vzniklo v den podání exekučního návrhu, avšak až poté, co tato skutečnost nastala, ledaže příjemce finančního kolaterálu o takové skutečnosti věděl nebo vědět měl a mohl.

DÍL 1

Exekuce srážkami ze mzdy a jiných příjmů

§ 60

Nestanoví-li tento zákon jinak, použijí se na exekuci srážkami ze mzdy a jiných příjmů přiměřeně ustanovení občanského soudního řádu upravující výkon rozhodnutí srážkami ze mzdy.

§ 61

zrušen

DÍL 2

Exekuce příkázáním pohledávky

§ 62

zrušen

§ 63

Exekuci postižením jiných majetkových práv lze provést také postižením podílu povinného

jako společníka nebo komanditisty ve společnosti nebo postižením členských práv a povinností povinného jako člena v družstvu (dále jen "postižení podílu společníka ve společnosti").

§ 64

(1) Patenty, průmyslové vzory a ochranné známky, které byly povinnému uděleny a jsou pro něj zapsány v patentovém rejstříku, v rejstříku průmyslových vzorů nebo v rejstříku ochranných známek vedeném Úřadem průmyslového vlastnictví (dále jen "Úřad"), a licence (souhlasy) k využívání vynálezu chráněného patentem, licence k využívání průmyslového vzoru chráněného osvědčením a licence k užívání ochranné známky, které povinný poskytl třetím osobám, exekutor sepíše, jakmile se o nich dozví. Patentové listiny a osvědčení o zápisu průmyslových vzorů a osvědčení o zápisu ochranných známek se vždy odevzdají exekutorovi. V případě potřeby nebo pochybností si exekutor vyžádá od Úřadu zprávu. Je-li třeba, při jejich odebrání se postupuje přiměřeně podle ustanovení o exekuci odebráním věci.

(2) Po sepsání exekutor sdělí Úřadu, jaké patenty, průmyslové vzory a ochranné známky, které byly povinnému uděleny a které Úřad pro povinného zapsal do patentového rejstříku nebo do rejstříku průmyslových vzorů anebo do rejstříku ochranných známek, a jaké licence (souhlasy) k využívání vynálezu chráněnému patentem, licence k využívání průmyslového vzoru chráněného osvědčením a licence k užívání ochranných známek, které povinný poskytl třetím osobám, byly sepsány, kdy k sepsání došlo a že povinný s nimi nesmí počínaje tímto dnem nakládat. Úřad obsah sdělení zapíše do svého patentového rejstříku nebo rejstříku průmyslových vzorů anebo do rejstříku ochranných známek vedených podle zvláštních právních předpisů.¹⁷⁾

(3) Sepsané patenty (patentové listiny), průmyslové vzory (osvědčení o zápisu průmyslových vzorů) a ochranné známky (osvědčení o zápisu ochranných známek do rejstříku) exekutor zpeněží; postupuje přitom přiměřeně podle ustanovení o exekuci prodejem movitých věcí. Všechna práva při převodu patentů, průmyslových vzorů a ochranných známek, která jinak přísluší povinnému jako jejich majiteli zapsanému v patentovém rejstříku, v rejstříku průmyslových vzorů a rejstříku ochranných známek, vykonává po dobu exekuce exekutor.

(4) Se získanou částkou se naloží jako s výtěžkem prodeje.

(5) Pro exekuci práv z licence k využívání vynálezu chráněného patentem, práv z licence k využívání průmyslového vzoru chráněného osvědčením a práv z licence k užívání ochranných známek, které povinný poskytl třetím osobám, se použijí ustanovení o exekuci příkázáním jiných peněžitých pohledávek. Exekuční příkaz se doručí i Úřadu.

(6) Po jejich zpeněžení exekutor vyrozumí Úřad o převodu patentu, průmyslového vzoru a ochranné známky a o nabyvateli těchto práv. Úřad poté provede zápis o převodu v patentovém rejstříku, v rejstříku průmyslových vzorů nebo v rejstříku ochranných známek. Byla-li exekuce zastavena, exekutor vyrozumí po právní moci rozhodnutí Úřad.

(7) Exekucí nelze postihnout práva spojená výhradně s osobou povinného, zejména právo na původcovství.

§ 65

Nestanoví-li tento zákon jinak, použijí se na exekuci příkázáním pohledávky přiměřeně ustanovení občanského soudního řádu upravující výkon rozhodnutí příkázáním pohledávky.

DÍL 3

Exekuce příkazem k výplatě z účtu u peněžního ústavu

§ 65a

zrušen

DÍL 4

Exekuce prodejem movitých věcí a nemovitostí

§ 66

(1) Exekutor může i bez návrhu oprávněného zajistit movité věci, které sepsal, je-li to účelné a je-li zde obava z jejich poškození nebo ztráty. Zajištěné věci převezme do své úschovy nebo je uloží u vhodného schovatele. Zajistit nelze nosič dat, na němž povinný pořídil záznam průběhu soupisu movitých věcí.

(2) K exekuci prodejem nemovitosti povinného může exekutor přistoupit, jen jestliže bude listinami vydanými nebo ověřenými státními orgány, popřípadě též veřejnými listinami notáře doloženo, že nemovitost je ve vlastnictví povinného.

(3) Ustanovení § 328b odst. 4 věty druhé a § 336h odst. 4 občanského soudního řádu platí obdobně pro exekutory a zaměstnance exekutorských úřadů.

(4) Nepostačuje-li k úhradě závazků podle § 336n odst. 1 občanského soudního řádu složená jistota, exekutor na základě vykonatelného usnesení podle § 336n odst. 2 občanského soudního řádu bez návrhu zahájí exekuční řízení na majetek vydražitele.

(5) Při oceňování nemovitosti, jejího příslušenství a jednotlivých práv a závad s nemovitostí spojených se použije obvyklá cena podle zvláštního právního předpisu¹⁸).

(6) Povinnost podle § 328a odst. 1 občanského soudního řádu je splněna vyvěšením veřejné vyhlášky na úřední desce exekutora a exekučního soudu; vedle tohoto zveřejnění může exekutor nabídku uveřejnit prostřednictvím hromadných sdělovacích prostředků nebo veřejně přístupné počítačové sítě. Povinnost nabídky se vztahuje na instituce, jejichž zřizovatelem je stát nebo obec.

(7) Náklady exekuce se uspokojují jako pohledávky nákladů řízení ve skupině uvedené v § 337c odst. 1 písm. a) občanského soudního řádu.

§ 67

zrušen

§ 68

Vyškrtnutí věci ze soupisu

(1) Ten, jemuž svědčí právo k věci, které nepřipouští exekuci (dále jen „navrhovatel“) může podat návrh na vyškrtnutí věci ze soupisu. Návrh lze podat do 30 dnů ode dne, kdy se navrhovatel dozvěděl o soupisu věci, a to u exekutora, který věc pojal do soupisu. Opožděný návrh exekutor odmítne.

(2) O návrhu na vyškrtnutí věci ze soupisu rozhodne exekutor do 15 dnů od jeho doručení. Nebyl-li návrh odmítnut pro opožděnost, rozhodne exekutor o návrhu na základě znaleckých posudků, zpráv a vyjádření orgánů, fyzických a právnických osob, notářských nebo exekutorských zápisů a jiných listin, předložených navrhovatelem společně s návrhem.

(3) Exekutor vždy vyškrtne věc ze soupisu, souhlasí-li s tím oprávněný. Exekutor vždy vyškrtne věc ze soupisu, pokud během exekuce vyjde najevo, že povinnému nepatří či patřit nemůže.

(4) Žalobu na vyloučení věci podle § 267 občanského soudního řádu může navrhovatel podat u exekučního soudu do 30 dnů od doručení rozhodnutí exekutora, kterým nevyhověl, byť jen zčásti, jeho včas podanému návrhu na vyškrtnutí věci ze soupisu. O tom musí být navrhovatel exekutorem poučen. Od podání návrhu na vyškrtnutí věci ze soupisu do uplynutí lhůty podle věty první a po dobu řízení o žalobě nelze sepsané movité věci prodat.

(5) Shledá-li exekutor pravděpodobným tvrzení osoby přítomné při soupisu, že věc je ve vlastnictví třetí osoby, bezodkladně tuto třetí osobu písemně uvědomí o provedení soupisu a poučí ji o právu podat návrh podle odstavce 1.

(6) K žádosti osoby, která tvrdí, že věc pojatá do soupisu je v jejím vlastnictví, exekutor sdělí údaje potřebné k uplatnění práva podle odstavce 1.

(7) Byla-li věc zajištěná podle § 66 odst. 1 vyškrtnuta ze soupisu nebo vyloučena z výkonu rozhodnutí, exekutor věc bez zbytečného odkladu předá navrhovateli na místě, kde ji zajistil, nedohodne-li se s navrhovatelem jinak. Neposkytne-li navrhovatel exekutorovi potřebnou součinnost při předávání věci, věc se navrhovateli předá v sídle exekutora.

§ 69

Nestanoví-li tento zákon jinak, použijí se na exekuci prodejem movitých věcí a nemovitostí přiměřeně ustanovení občanského soudního řádu upravující výkon rozhodnutí prodejem movitých věcí a nemovitostí.

§ 69a

Zřízení exekutorského zástavního práva na nemovitostech

(1) Je-li to účelné, může exekutor na nemovitostech povinného zřídit k zajištění vymáhané pohledávky a nákladů oprávněného exekutorské zástavní právo. Ustanovení § 47 odst. 4 se nepoužije.

(2) Nestanoví-li tento zákon jinak, použijí se na exekuci zřízením exekutorského zástavního práva na nemovitostech přiměřeně ustanovení občanského soudního řádu upravující výkon rozhodnutí zřízením soudcovského zástavního práva na nemovitostech.

(3) Exekutorské zástavní právo k nemovitosti, která je předmětem evidence v katastru nemovitostí, vzniká doručením exekučního příkazu o zřízení exekutorského zástavního práva příslušnému katastrálnímu úřadu. Exekutorské zástavní právo k nemovitosti, která není předmětem evidence v katastru nemovitostí, vzniká právní mocí exekučního příkazu.

(4) Pro pořadí exekutorského zástavního práva k nemovitosti je rozhodující den jeho vzniku; vzniklo-li několik exekutorských zástavních práv ve stejný den, mají zástavní práva stejné pořadí. Bylo-li však pro vymáhanou pohledávku již dříve zřízeno zákonné nebo smluvní zástavní právo, řídí se pořadí exekutorského zástavního práva pořadím tohoto zástavního práva.

(5) Exekutorské zástavní právo zaniká rovněž právní mocí rozhodnutí, kterým soudní exekutor ruší exekuční příkaz, kterým zřídil exekutorské zástavní právo. Nezaniklo-li exekutorské zástavní právo dříve jiným způsobem, zaniká skončením exekuce.

DÍL 5

Exekuce postižením podniku

§ 70

(1) K exekuci postižením podniku nebo části podniku povinného může exekutor přistoupit, jen jestliže bude doloženo, že podnik nebo část podniku je majetkem povinného.

(2) Exekutor ustanoví v exekučním příkazu správce podniku.

(3) Ustanovení § 338u odst. 3 občanského soudního řádu se použije obdobně pro exekutory a zaměstnance exekutorských úřadů.

(4) Náklady exekuce se uspokojují jako pohledávky nákladů řízení ve skupině uvedené v § 338ze odst. 1 písm. a) občanského soudního řádu.

(5) Při oceňování podniku nebo jeho části se použije obvyklá cena podle zvláštního právního předpisu.18)

§ 71

Nestanoví-li tento zákon jinak, použijí se na exekuci postižením podniku přiměřeně ustanovení občanského soudního řádu upravující výkon rozhodnutí postižením podniku.

Díl 6

Exekuce pozastavením řídičského oprávnění

§ 71a

(1) Exekuční příkaz k pozastavení řídičského oprávnění povinného může exekutor vydat pouze tehdy, jestliže je v exekuci vymáhán nedoplatek výživného na nezletilé dítě.

(2) Exekuční příkaz se doručí orgánu, který vede registr řidičů podle zvláštního právního předpisu32), oprávněnému a povinnému. Orgánu, který vede registr řidičů, nesmí být exekuční příkaz doručen dříve než povinnému.

(3) Dnem doručení exekučního příkazu povinnému se povinnému pozastavuje řídičské oprávnění udělené podle zvláštního právního předpisu32). Po dobu pozastavení řídičského oprávnění držitel řídičského oprávnění nesmí řídit motorová vozidla. Exekuční příkaz se povinnému doručuje do vlastních rukou.

(4) Exekutor zruší exekuční příkaz pozastavením řídičského oprávnění,

a) prokáže-li povinný, že k uspokojování základních životních potřeb svých a osob, ke kterým má vyživovací povinnost, nezbytně potřebuje své řídičské oprávnění, nebo

b) zaplatí-li povinný nedoplatek výživného na nezletilé dítě.

Zrušení exekučního příkazu exekutor oznámí orgánu, který vede registr řidičů podle zvláštního právního předpisu32).

DÍL 7

Uspokojení práv na nepeněžitě plnění

§ 72

(1) Byl-li vydán exekuční příkaz k provedení prací a výkonů, které může vykonat i někdo jiný než povinný, postará se exekutor o to, aby práce, o které jde, provedl pro oprávněného někdo jiný,

nedohodl-li se s oprávněným jinak.

(2) Pokuty uložené při provedení exekuce podle ustanovení § 351 občanského soudního řádu je povinný vždy povinen zaplatit na účet exekučního soudu. Uloženou pokutu vymůže exekutor bez návrhu v rámci exekučního řízení.

(3) Exekuci prováděnou podle § 351 občanského soudního řádu lze zastavit, a to i zčásti, pokud výše uložené pokuty neodpovídá vymáhané povinnosti či okolnostem případu.

§ 73

Nestanoví-li tento zákon jinak, použijí se na exekuci ukládající jinou povinnost než zaplacení peněžité částky přiměřeně ustanovení občanského soudního řádu upravující výkon rozhodnutí k uspokojení nepeněžitých plnění.

HLAVA V

DALŠÍ ČINNOST EXEKUTORA

DÍL 1

Obecná ustanovení

§ 74

(1) Exekutor může v rámci další činnosti

- a) poskytovat právní pomoc oprávněnému nebo povinnému po vydání exekučního titulu, jakož i v souvislosti s exekuční činností a další činností,
- b) provádět autorizovanou konverzi dokumentů podle zvláštního právního předpisu^{16a}),
- c) sepisovat listiny a vykonávat jinou činnost, stanoví-li tak tento zákon.

(2) O úkony podle odstavce 1 může fyzická i právnická osoba (dále jen "žadatel") požádat jakéhokoliv exekutora.

(3) Exekutor odmítne provedení požadovaného úkonu, jestliže

- a) tento úkon odporuje právnímu předpisu,
- b) exekutor, jeho zaměstnanec nebo osoba jim blízká jsou zúčastněni na věci, nebo
- c) ve věci již poskytl právní pomoc jinému, jehož zájmy jsou v rozporu se zájmy toho, kdo o právní pomoc žádá.

§ 75

(1) Exekutor může v souvislosti s exekučním, soudním nebo jiným řízením přijímat do úschovy peníze, listiny a jiné movité věci.

(2) O přijetí do úschovy vydá exekutor tomu, kdo hodnoty skládá, písemné potvrzení.

§ 76

(1) Pověří-li soud exekutora, může exekutor provádět i jinou činnost, zejména doručovat

písemnosti soudu a vykonávat činnost soudního vykonavatele podle zvláštního právního předpisu.19) V rámci další činnosti exekutor vykonává i jinou činnost, stanoví-li tak zvláštní právní předpis.

(2) Exekutor může též provést dražbu movité či nemovité věci na návrh vlastníka či osoby oprávněné disponovat s věcí. Přitom postupuje přiměřeně podle ustanovení tohoto zákona.

§ 76a

Na základě pověření soudu nebo státního zástupce zjišťuje exekutor majetek podléhající podle rozhodnutí vydaného v trestním řízení zajištění a osobně nebo prostřednictvím jiné osoby vykonává správu takového majetku. Při evidenci spravovaného majetku postupuje exekutor přiměřeně jako při evidenci věcí převzatých do úschovy.

§ 76b

(1) Nezná-li exekutor žadatele, musí mu být jeho totožnost prokázána platným úředním průkazem nebo potvrzena dvěma svědky totožnosti; nezná-li exekutor tyto svědky osobně, musí mu být jejich totožnost prokázána platným úředním průkazem.

(2) Svědkem totožnosti nemůže být osoba, která není plně způsobilá k právním úkonům, nebo osoba, která nemůže číst nebo psát. Dále jím nemůže být osoba blízká žadateli a osoba, která je na věci zúčastněna, a pracovníci exekutora, který je žádán o úkony další činnosti.

§ 76c

Je-li mateřštinou žadatele jiný než český jazyk, může exekutor přibrat tlumočníka. Jako tlumočníka nelze přibrat osobu žadateli blízkou nebo toho, kdo je na věci zúčastněn.

DÍL 2

Sepisování exekutorských zápisů

§ 77

Exekutor na žádost sepíše exekutorský zápis o osvědčení skutkového děje nebo stavu věci, například splnění dluhu, stavu nemovitostí, bytů a nebytových prostor, jestliže jimi mohou být prokázány nároky v řízení před soudem nebo jiným státním orgánem a jestliže se skutkový děj udál v přítomnosti exekutora nebo jestliže se exekutor přesvědčil o stavu věci.

§ 78

zrušen

§ 79

(1) Exekutorský zápis musí obsahovat

- a) místo, den, měsíc a rok jeho sepsání,
- b) jméno a příjmení exekutora a jeho sídlo,
- c) místo a dobu děje nebo zjištění stavu věci,
- d) popis děje nebo stavu věci,

e) otisk úředního razítka exekutora a jeho podpis.

(2) Exekutorský zápis je veřejnou listinou.

§ 80

zrušen

§ 81

zrušen

§ 82

zrušen

§ 83

zrušen

§ 84

zrušen

§ 85

zrušen

§ 86

Exekutorské zápisy musí být neprodleně po sepsání uloženy v kanceláři exekutora pod uzávěrou.

HLAVA VI

NÁKLADY EXEKUCE A NÁKLADY OPRÁVNĚNÉHO

§ 87

(1) Náklady exekuce jsou odměna exekutora, náhrada paušálně určených či účelně vynaložených hotových výdajů, náhrada za ztrátu času při exekuci, náhrada za doručení písemností, odměna a náhrada nákladů správce podniku, a je-li exekutor nebo správce podniku plátcem daně z přidané hodnoty, je nákladem exekuce rovněž příslušná daň z přidané hodnoty podle zvláštního právního předpisu²⁰) (dále jen "náklady exekuce"). Náhrada účelně vynaložených cestovních výdajů a náhrada za ztrátu času je nákladem exekuce do výše stanovené prováděcím právním předpisem. Účelně vynaložené cestovní výdaje a ztrátu času přesahující tuto částku hradí exekutorovi oprávněný; o tom musí být poučen ve vyrozumění o zahájení exekuce.

(2) Oprávněný má právo na náhradu nákladů účelně vynaložených k vymáhání nároku (dále

jen "náklady oprávněného"). Náklady oprávněného hradí oprávněnému povinný.

(3) Náklady exekuce hradí exekutorovi povinný.

(4) Náklady exekuce a náklady oprávněného vymůže exekutor na základě příkazu k úhradě nákladů exekuce, a to některým ze způsobů určených v exekučním příkazu k provedení exekuce ukládající zaplacení peněžité částky.

§ 88

(1) Náklady exekuce a náklady oprávněného určuje exekutor v příkazu k úhradě nákladů exekuce, který doručí oprávněnému a povinnému.

(2) Příkaz k úhradě nákladů exekuce obsahuje

- a) označení exekučního soudu,
- b) označení exekutora, který vede exekuční řízení,
- c) označení exekučního titulu a orgánu, který ho vydal, nebo osoby, která jej vyhotovila,
- d) označení oprávněného a povinného včetně rodného čísla povinného, lze-li ho zjistit,
- e) označení povinnosti, která má být exekucí vymožena,
- f) stanovení povinnosti k náhradě nákladů, včetně jejich vyčíslení a odůvodnění,
- g) výši zaplacené zálohy a její vyúčtování,
- h) datum a podpis exekutora a poučení o námitkách.

(3) Účastník řízení může podat u exekutora proti příkazu námitky do 8 dnů od doručení. Pokud exekutor v plném rozsahu námitkám nevyhoví, postoupí je bez zbytečného odkladu soudu (§ 45), který o námitkách rozhodne do 15 dnů. Případné vyjádření k námitkám adresované soudu exekutor doručí také tomu, kdo námitky podal.

(4) Rozhodnutí soudu o námitkách se doručí oprávněnému, povinnému a exekutorovi. Proti rozhodnutí soudu o námitkách není přípustný opravný prostředek.

§ 89

Dojde-li k zastavení exekuce, hradí náklady exekuce a náklady účastníků ten, který zastavení zavínil. V případě zastavení exekuce pro nemajetnost povinného hradí paušálně určené či účelně vynaložené výdaje exekutorovi oprávněný. Pro případ zastavení exekuce pro nemajetnost povinného si může oprávněný s exekutorem předem sjednat výši účelně vynaložených výdajů.

HLAVA VII

ODMĚNA EXEKUTORA

§ 90

(1) Za exekuční činnost a další činnost podle tohoto zákona náleží exekutorovi odměna, náhrada hotových výdajů, náhrada za ztrátu času při vedení exekuce, náhrada za doručení písemností, a je-li exekutor plátcem daně z přidané hodnoty, rovněž příslušná daň z přidané hodnoty podle zvláštního právního předpisu.²⁰⁾

(2) Exekutor a oprávněný mohou uzavřít písemnou smlouvu o vedení exekuce, v níž mohou sjednat smluvní odměnu za vedení exekuce. Smluvní odměna není nákladem exekuce. Tím není dotčeno právo exekutora na odměnu, náhradu hotových výdajů, náhradu za doručení písemností a náhradu za ztrátu času.

(3) Nejde-li o exekuci k vymožení výživného nezletilého dítěte, má exekutor právo požadovat od oprávněného přiměřenou zálohu na náklady exekuce. Spotřebovaná část zálohy se oprávněnému nevrací a stává se nákladem oprávněného (§ 87 odst. 2).

§ 91

Za výkon další činnosti podle § 74 odst. 1 písm. a) náleží exekutorovi mimosmluvní odměna, nedohodne-li se s žadatelem jinak.

§ 91a

(1) Za výkon činnosti podle § 76a náleží exekutorovi mimosmluvní odměna.

(2) O výši odměny podle odstavce 1 a nároku na náhradu dalších nákladů exekuce podle § 87 odst. 1 rozhoduje a přiznané náklady exekuce vyplácí soud nebo státní zástupce, který výkonem činnosti podle § 76a exekutora pověřil.

§ 92

Podrobnosti o výši a způsobu určení odměny, hotových výdajů, náhrady za doručení písemností a náhrady za ztrátu času stanoví ministerstvo vyhláškou.

HLAVA VIII

MANIPULACE SE SPISY A JEJICH ÚSCHOVA

DÍL 1

Manipulace se spisy

§ 93

(1) Nejsou-li spisy ukončené, musí být uloženy v kanceláři exekutora tak, aby byly jak exekutorovi, tak kontrolním orgánům kdykoliv přístupné. Nemá-li exekutor takový spis u sebe, musí být ze záznamu v příslušném registru zřejmé, kde se spis nachází.

(2) Opisy a potvrzení ze spisů uložených v kanceláři exekutora vydává na žádost oprávněných orgánů a osob exekutor nebo jím pověřený zaměstnanec.

Nahlížení do spisů

§ 94

(1) Oprávněné orgány a osoby mohou nahlížet do spisů, které nejsou uloženy v archivu exekutora, a pořizovat si z nich výpisy; oprávněné osoby tak mohou činit výlučně v kanceláři exekutora pod jeho dohledem nebo pod dohledem jím pověřeného zaměstnance. O nahlédnutí do spisu se ve spisu provede záznam.

(2) Na odůvodněnou žádost oprávněných orgánů a osob je možno spis zaslat jinému exekutorovi, v jehož kanceláři je možno do něho nahlédnout.

(3) Do spisů týkajících se další činnosti exekutora může nahlížet pouze žadatel; jiné osoby jen s jeho souhlasem. Ministerstvo může v souvislosti s výkonem státního dohledu nahlížet do spisů týkajících se činností exekutora podle § 74 odst. 1 písm. b) bez souhlasu žadatele.

§ 95

(1) Oprávněnými orgány jsou v rozsahu své působnosti ministerstvo, Komora, orgány činné v trestním řízení, soudy, státní zastupitelství, finanční úřady a katastrální úřady.

(2) Oprávněnými osobami jsou účastníci exekučního řízení, jejich právní nástupci, zástupci těchto osob a znalec, pokud ho příslušný orgán uvedený v odstavci 1 za znalce ustanovil a uložil mu povinnost nahlédnout do spisu.

(3) Každému, kdo na tom má právní zájem nebo kdo pro to má vážné důvody, exekutor na žádost povolí, aby nahlédl do exekučního spisu a aby si z něho učinil výpisy nebo opisy, ledaže jde o spis, o němž právní předpisy stanoví, že jeho obsah musí zůstat utajen.

§ 96

Půjčování spisů

Exekutor předá kopie požadovaných listin z exekučního spisu, případně kopii celého spisu na základě písemné žádosti orgánům činným v trestním řízení, soudům, finančním úřadům, katastrálním úřadům a znalcům. Nepostačí-li poskytnutí kopií listin nebo kopie celého spisu, umožní exekutor osobám pověřeným těmito orgány nahlížení do spisu; jen je-li to zcela nezbytné, spis jim zapůjčí. Na půjčování spisů ministerstvu se vztahuje § 7 odst. 4 písm. a); obdobně se postupuje při předkládání věci soudu v souvislosti s rozhodováním soudu v exekučním řízení.

§ 97

Rekonstrukce spisů

(1) Exekutor provádí rekonstrukci spisů, které byly zcela nebo zčásti zničeny nebo se ztratily.

(2) Exekutor vyhotoví opisy písemností, které si vypůjčí od účastníků nebo od jejich právních nástupců, od jiného exekutora, od soudu, od orgánu katastru nemovitostí, případně od jiného orgánu nebo od znalce. Na tyto připojí své razítko a doložku, že opis nahrazuje zničenou nebo ztracenou listinu.

(3) Exekutor může vykonat i potřebné zjišťování obsahu listiny, zejména vyslechnutím účastníků, případně jejich právních nástupců, a obsah listiny osvědčí zápisem, ve kterém uvede všechny zjištěné okolnosti. V osvědčení uvede obsah tvrzení účastníků nebo jejich právních nástupců o obsahu listiny.

Manipulace s exekutorskými stejnopisy

§ 98

O nahlížení do exekutorských zápisů platí obdobně úprava uvedená v § 94, není-li v zákoně výslovně stanoveno jinak.

§ 99

(1) Exekutor zapůjčí exekutorský zápis jen soudu, ministerstvu nebo Komoře na jejich žádost.

(2) Exekutor založí namísto zapůjčeného exekutorského zápisu jeho ověřený opis s připojením žádosti, na jejímž základě byl exekutorský zápis vydán.

(3) Je-li prvopis exekutorského zápisu zapůjčen podle odstavce 1, může exekutor vydávat stejnopisy z ověřeného opisu založeného podle odstavce 2. To neplatí, jestliže soud, ministerstvo nebo Komora toto vydávání pozastavily.

§ 100

Exekutor ukládá exekutorské zápisy pod uzávěrou v kovové skříni odděleně od spisů.

§ 101

(1) Exekutor, který byl jmenován do uvolněného exekutorského úřadu, převezme do úschovy exekutorské zápisy exekutora, který zemřel nebo který byl odvolán.

(2) Exekutor, který převzal do úschovy exekutorské zápisy podle odstavce 1, vydává z nich stejnopisy, opisy či výpisy. O nahlížení a zapůjčení těchto exekutorských zápisů platí ustanovení hlavy osmé dílu prvního této části zákona.

DÍL 2

Úschova ukončených spisů

§ 102

(1) Ukončené spisy exekutora a ukončené spisy, které exekutor převzal podle § 15 odst. 5 (dále jen „ukončené spisy“), se ukládají a uschovávají v kanceláři exekutora. Po uložení spisů se na jejich evidenci vztahují právní předpisy platné pro uložení soudních spisů.

(2) Ukončené spisy zůstávají po celou dobu výkonu exekutorského úřadu uložené v kanceláři exekutora.

(3) Podrobnější úpravu manipulace se spisy, jejich úschovu, vedení registrů a dalších evidenčních pomůcek upraví kancelářský řád vydaný Komorou.

(4) Výpisy, opisy a potvrzení z ukončených spisů vydává na písemnou žádost oprávněných orgánů a osob exekutor. O nahlížení do spisů a půjčování těchto spisů platí přiměřeně ustanovení hlavy osmé dílu prvního této části zákona.

nadpis vypuštěn

§ 103

(1) Komora převezme razítka, průkazy a pečetidla exekutorů, jejichž úřad zanikl nebo kteří byli přeloženi do obvodu jiného okresního soudu.

(2) O odevzdání razítka, průkazu a pečetidla se sepíše zápis.

§ 104

zrušen

DÍL 3

Vydávání stejnopisů, opisů, výpisů

§ 105

Z exekutorských zápisů se vydávají stejnopisy nebo prosté opisy.

§ 106

(1) Stejnopisy exekutorských zápisů se vydávají účastníkům, jichž se exekutorský zápis týká, není-li v exekutorském zápisu stanoveno jinak. Někomu jinému mohou být také vydány, jestliže všichni účastníci s tím souhlasí.

(2) Prosté opisy exekutorských zápisů lze vydat osobám, kterým lze vydat stejnopisy. Jiným osobám lze prosté opisy vydat jen se souhlasem osob, kterým lze vydat stejnopisy.

§ 107

(1) Stejnopis exekutorského zápisu musí doslovně souhlasit s exekutorským zápisem. Obsahuje také opisy plných mocí a ostatních příloh exekutorského zápisu.

(2) Doložka o ověření stejnopisu exekutorského zápisu obsahuje údaje o tom, že se stejnopis shoduje doslovně s exekutorským zápisem, komu je stejnopis určen a kdy byl stejnopis vyhotoven. Exekutor doložku podepíše a připojí otisk úředního razítka exekutora.

§ 108

(1) Z exekutorského zápisu lze vydat výpis. Výpis z exekutorského zápisu se může týkat i jen některých samostatných právních jednání nebo jen některých skutečností uvedených v exekutorském zápisu. Při vydávání výpisů se použije přiměřeně postup týkající se vydávání stejnopisů.

(2) Výpis podle odstavce 1 nesmí zpochybnit obsah exekutorského zápisu, z něhož byl vydán.

HLAVA IX

SAMOSPRÁVA EXEKUTORŮ

§ 109

Komora

(1) Zřizuje se Exekutorská komora České republiky se sídlem v Praze.

(2) Komora je samosprávnou stavovskou organizací, která sdružuje všechny exekutory a vede seznam exekutorů, kandidátů a koncipientů. Exekutor se stává členem Komory okamžikem jmenování exekutorem. Členství v Komore zaniká odvoláním exekutora, jeho smrtí nebo prohlášením za mrtvého.

(3) Komora je právnickou osobou. Její příjmy tvoří členské příspěvky, dary a jiné příjmy. Členské příspěvky jsou exekutoři povinni platit ve výši stanovené sněmem exekutorů.

(4) Komora má tyto orgány:

a) sněm,

b) prezidium,

- c) prezidenta,
- d) revizní komisi,
- e) zkušební komisi,
- f) kárnou komisi,
- g) kontrolní komisi.

(5) Komora může zřizovat poradní orgány.

(6) Funkční období členů orgánů Komory je tříleté.

§ 110

Sněm exekutorů

(1) Sněm je nejvyšším orgánem Komory.

(2) Právo účastnit se sněmu má každý exekutor.

(3) Prezidium svolává sněm zpravidla jednou za 2 roky. Jestliže o to písemně požádá aspoň jedna třetina exekutorů, revizní komise, prezident Komory nebo ministr, je prezidium povinno svolat sněm exekutorů do 2 měsíců ode dne doručení žádosti.

(4) Sněm je schopný usnášení, je-li přítomna alespoň nadpoloviční většina exekutorů zapsaných v seznamu exekutorů.

(5) Není-li sněm schopný usnášení, svolá prezidium do 2 měsíců sněm nový; takto svolaný sněm je schopný usnášení, pokud je přítomna alespoň třetina všech exekutorů zapsaných v seznamu exekutorů.

(6) K platnosti usnesení sněmu exekutorů je nutný souhlas většiny přítomných exekutorů zapsaných v seznamu exekutorů.

(7) Sněm zejména

a) volí přímou a tajnou volbou na dobu 3 let z řad exekutorů členy prezidia Komory, náhradníky prezidia Komory a členy ostatních orgánů Komory z řad exekutorů a odvolává je, nestanoví-li tento zákon jinak,

b) projednává a schvaluje zprávu o činnostech orgánů Komory,

c) přijímá organizační, volební, zkušební, kárný a kancelářský řád Komory,

d) ruší nebo mění usnesení prezidia Komory; práva, která ze zrušeného rozhodnutí prezidia vznikla exekutorům nebo jiným osobám, však nemohou být dotčena,

e) schvaluje rozpočet a hospodaření Komory,

f) schvaluje výšku ročního členského příspěvku exekutorů na činnost Komory, jakož i jiných plateb předvídaných tímto zákonem nebo řády Komory, popřípadě stanoví zásady pro určení jejich výše,

g) schvaluje výši náhrady za ztrátu času při výkonu funkcí v orgánech Komory, popřípadě stanoví zásady pro určení jejich výše,

- h) zřizuje fondy Komory a schvaluje pravidla jejich tvorby a používání,
- i) schvaluje stavovské předpisy přijaté prezidiem v případech, které si vyhradí,
- j) stanoví postup při vyhlásování a organizaci výběrového řízení podle § 10,“.
- k) stanoví postup při vedení, správě a provozu centrální evidence exekucí,
- l) usnáší se o dalších věcech, které si vyhradí.

(8) K platnosti zkušebního, kárného a kancelářského řádu, jakož i k postupu při vyhlásování a organizaci výběrového řízení podle § 10 je zapotřebí souhlasu ministerstva.

§ 111

Prezidium Komory

- (1) Prezidium je řídicím a výkonným orgánem Komory.
- (2) Prezidium má 5 členů a 5 náhradníků; klesne-li počet členů prezidia pod počet stanovený tímto zákonem, je prezidium oprávněno doplnit z řad náhradníků členy nové.
- (3) Prezidium Komory volí a odvolává ze svých členů prezidenta a viceprezidenta Komory.
- (4) Zasedání prezidia Komory svolává prezident Komory zpravidla jednou za měsíc, nejméně jednou za 3 měsíce.
- (5) Členství v prezidiu Komory je neslučitelné s členstvím v revizní, kárné nebo kontrolní komisi.
- (6) Prezidium
 - a) zastupuje, chrání a prosazuje zájmy exekutorů,
 - b) dohlíží na činnost exekutorů a jejich zástupců,
 - c) organizuje odbornou výchovu exekutorů, kandidátů, koncipientů a vykonavatelů exekutora a zajišťuje publikační, studijní, dokumentační a informační činnost,
 - d) vede evidenci (seznamy) exekutorů, kandidátů, koncipientů a ustanovených zástupců exekutorů a provádí v nich zápisy a změny; seznam exekutorů zasílá krajským a okresním soudům,
 - e) hospodaří s finančními prostředky Komory a spravuje její majetek,
 - f) organizuje exekutorské zkoušky a jmenuje dvě třetiny členů zkušební komise,
 - g) vyhláší a organizuje výběrové řízení podle § 10 a jmenuje členy výběrové komise,
 - h) podává ministrovi a ministerstvu návrhy v případech, kdy to stanoví tento zákon,
 - i) svolává sněm,
 - j) vypracovává návrh organizačního řádu, volebního řádu, zkušebního řádu, kárného řádu, kancelářského řádu, jakož i k postupu při vyhlásování a organizaci výběrového řízení podle § 10, a předkládá je sněmu ke schválení,

k) předkládá ministerstvu ke schválení zkušební řád, kárný řád a kancelářský řád, jakož i postup při vyhlášení a organizaci výběrového řízení podle § 10,

l) vyjadřuje se k návrhům právních předpisů týkajících se činnosti exekutorů,

m) ustanovuje zástupce exekutora,

n) schvaluje studijní plán exekutorské zkoušky,

o) přijímá stavovské předpisy a činí veškerá opatření nezbytná k zajištění řádné činnosti Komory,

p) provádí další činnost podle tohoto zákona a rozhoduje ve všech dalších věcech podle tohoto zákona, pokud rozhodování o nich není svěřeno jinému orgánu Komory.

§ 112

Prezident Komory

(1) Prezident Komory

a) zastupuje Komoru navenek a jedná jejím jménem ve všech věcech,

b) řídí jednání sněmu,

c) svolává prezidium Komory nejméně jednou za 3 měsíce a řídí jeho jednání; prezidium Komory svolá do 20 dnů vždy, požádá-li o to alespoň jedna třetina členů prezidia Komory nebo požádá-li o to revizní komise Komory,

d) je oprávněn činit v době mezi zasedáními prezidia rozhodnutí v působnosti prezidia, která nesnesou odkladu, a veškerá opatření a rozhodnutí nezbytná k zajištění řádné činnosti orgánů Komory, která nejsou tímto zákonem nebo stavovským předpisem vyhrazena jinému orgánu Komory,

e) navrhuje na výzvu předsedy kárného soudu 10 exekutorů do seznamu přisedících kárného soudu.

(2) Prezidenta Komory zastupuje viceprezident Komory.

§ 113

Revizní komise

(1) Revizní komise má 5 členů.

(2) Členové revizní komise volí ze svých členů předsedu a místopředsedu revizní komise.

(3) Revizní komise

a) přezkoumává hospodaření Komory a podává zprávu o výsledku hospodaření Komory sněmu exekutorů; za tímto účelem musí být revizní komisi Komory umožněn přístup ke všem dokladům Komory,

b) vyjadřuje se k návrhu rozpočtu Komory,

c) schvaluje roční závěrečný účet Komory.

(4) Předsedu revizní komise zastupuje místopředseda revizní komise.

(5) Členství v revizní komisi je neslučitelné s členstvím v prezidiu Komory, s funkcí náhradníka člena prezidia Komory a s členstvím v kárné komisi a v kontrolní komisi.

§ 113a

Kontrolní komise

(1) Kontrolní komise má 9 členů a 5 náhradníků; klesne-li počet členů kontrolní komise pod počet stanovený tímto zákonem, je kontrolní komise oprávněna doplnit z řad náhradníků členy nové.

(2) Kontrolní komise ze svých členů volí a odvolává předsedu a místopředsedu kontrolní komise.

(3) Kontrolní komise

a) připravuje podklady, zpracovává zprávy a navrhuje opatření týkající se vyřizování stížností na exekutory, exekutorské kandidáty, exekutorské koncipienty a další zaměstnance exekutorů; za tím účelem je kontrolní komise oprávněna činit šetření v dotčených exekutorských úřadech,

b) provádí kontroly a doporučuje prezidiu opatření při provádění dohledu nad činností exekutorů a nad vedením exekutorských úřadů,

c) působí preventivně a výchovně, provádí analýzy a zásadní poznatky ze své činnosti ve spolupráci s ostatními orgány Komory navrhuje prezidiu ke zveřejnění.

(4) Předsedu kontrolní komise zastupuje místopředseda kontrolní komise.

(5) Členství v kontrolní komisi je neslučitelné s členstvím v prezidiu Komory, s funkcí náhradníka člena prezidia Komory, jakož i s členstvím v revizní komisi.

§ 114

Kárná komise

(1) Kárná komise má 9 členů, z toho 6 členů z řad soudců a 3 členy z řad exekutorů.

(2) Členové kárné komise volí ze svých členů předsedu a místopředsedu kárné komise. Předsedou kárné komise může být pouze soudce.

(3) Předsedu kárné komise zastupuje místopředseda kárné komise.

(4) Kárné řízení se koná před tříčlenným kárným senátem jmenovaným předsedou kárné komise. Kárný senát se skládá z 2 členů kárné komise z řad soudců a z 1 člena kárné komise z řad exekutorů. Předsedou kárného senátu může být pouze soudce.

(5) Členství v kárné komisi je neslučitelné s členstvím v prezidiu Komory a s členstvím v revizní komisi a kontrolní komisi.

(6) Řízení, rozhodování a činnost kárné komise upraví Komora kárným řádem.

§ 115

Zkušební komise

(1) Zkušební komise má 15 členů.

(2) Členové zkušební komise volí ze svých členů předsedu a místopředsedu zkušební komise.

(3) Předsedu zkušební komise zastupuje místopředseda zkušební komise.

(4) Exekutorská zkouška se koná před tříčlenným zkušebním senátem složeným ze 2 členů zkušební komise z řad exekutorů a z 1 člena zkušební komise z řad soudců; senátu předsedá člen určený předsedou zkušební komise.

(5) Řízení, rozhodování a činnost zkušební komise upraví Komora zkušebním řádem.

§ 115a

Výběrová komise

(1) Výběrová komise má 6 členů; 2 členové jsou jmenováni z řad soudních exekutorů, 2 z řad soudců na návrh předsedy krajského soudu, v jehož obvodu se nachází okresní soud, do jehož obvodu by měl být exekutor jmenován, a 2 na návrh ministra z řad zaměstnanců ministerstva.

(2) Výběrová komise určí svého předsedu losem.

(3) Rozhodnutí výběrové komise je přijato, vyslovila-li se pro ně nadpoloviční většina jejích členů. Při rovnosti hlasů se návrh pokládá za zamítnutý.

HLAVA X

KÁRNÁ ODPOVĚDNOST EXEKUTORA, KANDIDÁTA A KONCIPIENTA

Obecná ustanovení

§ 116

(1) Exekutor, kandidát a koncipient jsou kárně odpovědní za kárný delikt nebo závažný kárný delikt (dále jen „kárné provinění“). Kárnou odpovědností exekutora podle odstavců 4 a 5 není dotčena kárná odpovědnost kandidáta nebo koncipienta a kárnou odpovědností kandidáta nebo koncipienta není dotčena kárná odpovědnost exekutora.

(2) Kárným deliktem je

a) porušení povinností exekutora, kandidáta nebo koncipienta stanovených právním nebo stavovským předpisem anebo usnesením Komory,

b) jednání, jímž exekutor narušuje důstojnost exekutorského povolání nebo ohrožuje důvěru v nezávislý, nestranný, odborný a spravedlivý výkon exekuční činnosti, případně odborný výkon další činnosti, nebo

c) jednání, jímž kandidát nebo koncipient narušuje důstojnost exekutorského povolání nebo ohrožuje důvěru v odborný výkon činnosti exekutora.

(3) Závažným kárným deliktem je závažné

a) porušení povinností exekutora, kandidáta nebo koncipienta stanovených právním nebo stavovským předpisem anebo usnesením Komory,

b) jednání, jímž exekutor narušuje důstojnost exekutorského povolání nebo ohrožuje důvěru v nezávislý, nestranný, odborný a spravedlivý výkon exekuční činnosti, případně odborný výkon další

činnosti, nebo

c) jednání, jímž kandidát nebo koncipient narušuje důstojnost exekutorského povolání nebo ohrožuje důvěru v odborný výkon činnosti exekutora.

(4) Za kárný delikt exekutora se považuje i

a) porušení povinností stanovených právním nebo stavovským předpisem anebo usnesením Komory, nebo

b) jednání, jímž se narušuje důstojnost exekutorského povolání nebo ohrožuje důvěra v nezávislý, nestranný, odborný a spravedlivý výkon exekuční činnosti, případně odborný výkon další činnosti, dopustil-li se jich zaměstnanec exekutora.

(5) Za závažný kárný delikt exekutora se považuje i závažné

a) porušení povinností stanovených právním nebo stavovským předpisem anebo usnesením Komory, nebo

b) jednání, jímž se narušuje důstojnost exekutorského povolání nebo ohrožuje důvěra v nezávislý, nestranný, odborný a spravedlivý výkon exekuční činnosti, případně odborný výkon další činnosti, dopustil-li se jich zaměstnanec exekutora.

(6) Exekutorovi lze za kárný delikt uložit některé z těchto kárných opatření:

a) písemné napomenutí,

b) veřejné napomenutí,

c) pokutu do 2 500 000 Kč,

d) odvolání z exekutorského úřadu.

(7) Kandidátovi lze za kárný delikt uložit některé z těchto kárných opatření:

a) písemné napomenutí,

b) veřejné napomenutí,

c) pokutu do 250 000 Kč,

d) odvolání ze zastupování.

(8) Koncipientovi lze za kárný delikt uložit některé z těchto kárných opatření:

a) písemné napomenutí,

b) veřejné napomenutí,

c) pokutu do 50 000 Kč.

(9) Za závažný kárný delikt lze exekutorovi uložit kárné opatření podle odstavce 6 písm. b) a d) a pokutu od 50 000 Kč do 5 000 000 Kč, kandidátovi kárné opatření podle odstavce 7 písm. b) a d) a pokutu od 10 000 Kč do 500 000 Kč a koncipientovi kárné opatření podle odstavce 8 písm. b) a pokutu od 5 000 Kč do 100 000 Kč.

(10) Za kárný delikt lze zároveň uložit písemné napomenutí i pokutu nebo veřejné napomenutí i pokutu. Za závažný kárný delikt lze zároveň uložit veřejné napomenutí i pokutu. Při ukládání kárného opatření se přihlédne k tomu, že exekutor, kandidát nebo koncipient se znovu dopustil kárného provinění, ačkoliv již byl pravomocně uznán vinným kárným proviněním.

(11) Exekutorovi se uloží kárné opatření odvolání z exekutorského úřadu, byl-li v posledních 5 letech před podáním návrhu na zahájení kárného řízení nejméně třikrát pravomocně uznán vinným závažným kárným deliktem, jestliže tato skutečnost zpochybňuje důvěryhodnost jeho dalšího setrvání v exekutorském povolání. Kandidátovi se uloží kárné opatření odvolání ze zastupování, byl-li v posledních 5 letech před podáním návrhu na zahájení kárného řízení nejméně třikrát pravomocně uznán vinným závažným kárným deliktem, jestliže tato skutečnost zpochybňuje důvěryhodnost jeho dalšího zastupování exekutora.

(12) Jestliže bylo uloženo kárné opatření odvolání z exekutorského úřadu, nesmí být odvolaný exekutor po dobu 5 let od právní moci rozhodnutí o odvolání jmenován exekutorem. Jestliže bylo uloženo kárné opatření odvolání ze zastupování, nesmí být odvolaný kandidát po dobu 5 let od právní moci rozhodnutí o odvolání ustanoven zástupcem nebo být jmenován exekutorem. Kárné opatření veřejného napomenutí je povinen ten, komu bylo toto kárné opatření uloženo, uveřejnit na vlastní náklady v celostátním tisku do 1 měsíce ode dne právní moci rozhodnutí, jímž se kárné řízení končí; toto rozhodnutí je vykonáno dnem, kdy bylo uveřejněno. Obsah a formu veřejného napomenutí určí senát kárného soudu v rozhodnutí, jímž se kárné řízení končí.

(13) Příjem z pokut uložených exekutorům je příjmem státního rozpočtu, příjem z pokut uložených kandidátům a koncipientům připadá Komoře.

(14) Odpovědnost exekutora, kandidáta nebo koncipienta za kárné provinění zaniká, nebyl-li do 3 let od jeho spáchání podán návrh na zahájení kárného řízení.

(15) Exekutor se zproští odpovědnosti za kárný delikt podle odstavců 4 a 5, pokud se prokáže, že provedl veškerá opatření, která po něm lze spravedlivě požadovat při řízení exekutorského úřadu podle § 13 odst. 1.

nadpis vypuštěn

§ 117

(1) Kárné řízení se zahajuje na návrh, který se nazývá kárnou žalobou.

(2) Kárnou žalobu je oprávněn podat

a) ministr proti kterémukoli exekutorovi, kandidátovi nebo koncipientovi,

b) předseda revizní komise a předseda kontrolní komise ve věcech působnosti těchto komisí proti kterémukoli exekutorovi, kandidátovi nebo koncipientovi,

c) předseda krajského soudu proti exekutorovi, který má sídlo v obvodu tohoto soudu, kandidátovi nebo koncipientovi tohoto exekutora či zástupci exekutora,

d) předseda okresního soudu proti exekutorovi, který má sídlo v obvodu tohoto soudu, kandidátovi nebo koncipientovi tohoto exekutora,

e) předseda exekučního soudu proti exekutorovi, který tuto exekuci vede, proti kandidátovi nebo koncipientovi tohoto exekutora nebo zástupci exekutora,

(dále jen „kárný žalobce“).

(3) Kárná žaloba musí být podána do 3 let ode dne, kdy ke kárnému provinění došlo.

(4) Kárná žaloba musí obsahovat jméno a příjmení exekutora, kandidáta nebo koncipienta, proti němuž žaloba směřuje, jeho sídlo, sídlo exekutora, u něhož je kandidát nebo koncipient zaměstnán, popis skutku, pro který se navrhuje zahájení kárného řízení, a označení důkazů, o které se návrh opírá. Ke kárné žalobě se připojí důkazy, které má kárný žalobce k dispozici.

Kárné řízení proti kandidátovi a koncipientovi

§ 117a

(1) O tom, zda se kandidát nebo koncipient dopustil kárného provinění, a o uložení kárného opatření rozhoduje v kárném řízení pro každou věc ustanovený tříčlenný kárný senát.

(2) Na návrh člena kárného senátu prezident Komory nebo viceprezident Komory, účastní-li se prezident Komory jinak ve věci, se souhlasem prezidia Komory odvolá člena kárného senátu, který závažným způsobem porušil své povinnosti či jinak ohrozil důvěru v řádné a nestranné rozhodování kárného senátu. Zanikne-li funkce některého z členů kárného senátu, kárná komise Komory bez odkladu zvolí nového člena.

§ 117b

(1) O podání kárné žaloby vyrozumí předseda kárného senátu kandidáta nebo koncipienta, proti němuž se kárné řízení vede (dále jen „kárně obviněný“), jejím doručením. Poučí jej o právu zvolit si zástupce z řad exekutorů nebo advokátů, vyjádřit se ke skutečnostem, které se mu kladou za vinu, a navrhnout důkazy na svou obhajobu. O zahájení řízení se vyrozumí též ministr, pokud není kárným žalobcem.

(2) Kárně obviněnému, který není zastoupen, ustanoví kárný senát opatrovníka, jestliže to vyžaduje ochrana jeho zájmů, zejména byl-li stížen duševní poruchou nebo chorobou, která mu brání náležitě se hájit. Opatrovníkem ustanoví kárný senát exekutora nebo advokáta s jejich souhlasem.

§ 118

(1) Kárně obviněný má právo se vyjádřit ke všem skutečnostem, které jsou mu kladeny za vinu, a navrhnout důkazy na svou obhajobu. Kárně obviněný může být v řízení zastoupen exekutorem nebo advokátem.

(2) V řízení lze vyslýchat svědky, znalce a účastníky, jen když se dobrovolně dostaví a poskytnou výpověď.

(3) Pověřený člen kárného senátu provede potřebná šetření, zejména zjistí potřebné další skutečnosti a důkazy, nejsou-li v návrhu uvedeny, a jde-li o listiny nebo jiné věci, opatří je k provedení důkazu. Úkony, které v kárném řízení nemohou být provedeny, provede na dožádání kárného senátu a na náklady Komory soud; soud dožádání vyhoví, nejde-li o úkon podle zákona nepřipustný. Soud přitom učiní všechna rozhodnutí, která jsou k provedení dožádání potřebná.

§ 119

(1) Kárný senát bez ústního jednání řízení zastaví, jestliže

- a) byla kárná žaloba podána opožděně nebo byla vzata zpět,
- b) skončil pracovní poměr kandidáta nebo koncipienta u exekutora,
- c) zanikla odpovědnost kárně obviněného za kárné provinění,

d) kárně obviněný byl za skutek, pro který se vede kárné řízení, pravomocně odsouzen v trestním řízení.

(2) Kárný senát řízení přeruší, má-li za to, že skutek, který se kárně obviněnému klade za vinu, má znaky trestného činu, a věc předloží příslušnému orgánu činnému v trestním řízení.

(3) Kárný senát přeruší kárné řízení také tehdy, dozví-li se, že pro skutek, pro který bylo kárné řízení zahájeno, se proti kárně obviněnému vede trestní stíhání.

(4) Kárný senát pokračuje v řízení, jestliže orgán činný v trestním řízení rozhodl jinak než podle odstavce 1 písm. d).

(5) Nerozhodne-li kárný senát o zastavení nebo přerušení kárného řízení, určí jeho předseda termín ústního jednání a vyzoomí o něm kárného žalobce, kárně obviněného, a má-li zástupce, také jeho zástupce. Má-li kárně obviněný ustanoveného opatrovníka podle § 117 odst. 6, termín ústního jednání se sdělí jen opatrovníkovi. Je-li třeba vyslechnout svědky, předvolá je předseda kárného senátu k ústnímu jednání.

§ 120

(1) Dojde-li kárný senát k závěru, že kandidát se dopustil kárného provinění, rozhodne, že je vinen, a uloží mu kárné opatření podle § 116 odst. 4. Dojde-li kárný senát k závěru, že koncipient se dopustil kárného provinění, rozhodne, že je vinen, a uloží mu kárné opatření podle § 116 odst. 5.

(2) Dojde-li kárný senát k závěru, že se kárně obviněný kárného provinění nedopustil nebo mu nelze kárné provinění prokázat, rozhodne, že kárně obviněný se kárného obvinění zprošťuje.

(3) Kárný senát zastaví kárné řízení, jestliže vyjde najevo některý z důvodů zastavení uvedených v § 119 odst. 1 při ústním jednání.

(4) Jestliže kárný senát kárnou žalobu zamítl nebo kárně obviněného obvinění zprostil, má kandidát nebo koncipient, proti němuž se kárné řízení vedlo, nárok na náhradu nákladů účelně vynaložených v souvislosti s kárným řízením. Bylo-li kárné řízení zahájeno na návrh kárného žalobce podle § 117 odst. 2 písm. a), c), d) nebo e), má kandidát nebo koncipient, proti němuž se kárné řízení vedlo, nárok na náhradu vůči státu. Bylo-li kárné řízení zahájeno na návrh kárného žalobce podle § 117 odst. 2 písm. b), má kandidát nebo koncipient, proti němuž se kárné řízení vedlo, nárok na náhradu vůči Komoře.

(5) Náklady kárného řízení nese Komora. V rozhodnutí podle odstavce 1 uloží kárný senát kárně obviněnému, aby zaplatil Komoře náklady řízení stanovené paušální částkou v kárném řádu.

(6) Komora nahradí svědkovi hotové výdaje a výdělek, který mu prokazatelně ušel. Nárok je třeba uplatnit u Komory do 3 dnů od výsledku, jinak zaniká; o tom musí být svědek poučen. Náhrada hotových výdajů a poskytování odměn znalcům a tlumočnickům se řídí zvláštními právními předpisy^{20b}).

§ 120a

(1) Pro rozhodnutí v kárném řízení je rozhodující skutkový a právní stav v době, kdy ke kárnému provinění došlo; pozdější právní úpravy se použije, jestliže je to pro kárně obviněného příznivější.

(2) Rozhodnutí kárného senátu musí být písemné a musí obsahovat výrok a odůvodnění; pro doručování se použijí přiměřeně ustanovení správního řádu o doručování rozhodnutí vydaných ve správním řízení.

(3) Rozhodnutí kárného senátu se doručí kárně obviněnému a kárnému žalobci do vlastních rukou. Má-li kárně obviněný v řízení zástupce nebo opatrovníka, doručí se jim rozhodnutí namísto kárně obviněnému. Dále se doručí ministři, pokud nebyl kárným žalobcem.

(4) Proti rozhodnutí kárného senátu není odvolání přípustné.

(5) Kárný žalobce je oprávněn podat žalobu podle zvláštního právního předpisu²¹⁾ proti rozhodnutí kárného senátu podle § 120 odst. 1 až 3, jestliže k jejímu podání shledá závažný veřejný zájem.

§ 121

Kárné řízení proti exekutorovi

(1) Nestanoví-li tento zákon jinak, na kárné řízení proti exekutorovi se použijí obdobně ustanovení zákona o řízení ve věcech soudců a státních zástupců²¹⁾.

(2) Opatření potřebná k výkonu uloženého kárného opatření provede ministerstvo.

§ 122

Pozastavení výkonu exekutorského úřadu

(1) Ministr může pozastavit exekutorovi výkon exekutorského úřadu, jestliže bylo proti němu zahájeno trestní řízení za úmyslný trestný čin nebo za trestný čin související s exekuční činností, a to až do právní moci rozhodnutí.

(2) Ministr pozastaví exekutorovi výkon exekutorského úřadu po dobu výkonu trestu odnětí svobody, jestliže nejsou dány důvody pro jeho odvolání.

(3) Po dobu pozastavení výkonu exekutorského úřadu nesmí exekutor vykonávat exekutorskou činnost.

(4) Proti rozhodnutí ministra o pozastavení výkonu exekutorského úřadu lze podat žalobu u soudu.²²⁾

§ 123

Zahlazení kárného postihu

Po uplynutí 5 let od právní moci rozhodnutí o uložení kárného opatření se pro účely kárné odpovědnosti hledí na exekutora, kandidáta nebo koncipienta, jako by nebyl pro kárné provinění stíhán. Jestliže výkon kárného opatření do té doby neskončil, kárný postih se zahlazuje vykonáním kárného opatření.

HLAVA XI

ZVLÁŠTNÍ USTANOVENÍ O DORUČOVÁNÍ

§ 124

(1) Pokud občanský soudní řád stanoví, že listina má být vyvěšena na úřední desce soudu, platí, že tato povinnost je splněna vyvěšením na úřední desce exekutora, nestanoví-li tento zákon výslovně jinak. Povinnost zveřejnit vyhláškou různé údaje stanovená v zákoně je splněna jejich uveřejněním v Obchodním věstníku,²³⁾ pokud se zákon neomezuje na zveřejnění údajů na úřední desce soudu.

(2) Pokud zákon stanoví, že rozhodnutí nebo listina mají být vyvěšeny na úřední desce soudu nebo na úřední desce exekutora, platí, že desátým dnem po vyvěšení byly doručeny účastníkům, kteří nejsou exekutorovi známi nebo jejichž pobyt není znám.

HLAVA XII

SPRÁVNÍ DELIKTY

§ 124a

Přestupky

(1) Fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že

a) v rozporu s § 4 odst. 1 použije označení „soudní exekutor“, „exekutorský úřad“ nebo od nich odvozené tvary slov či jiné označení způsobilé vyvolat nebezpečí záměny, přestože nevykonává exekutorský úřad,

b) v rozporu s § 4 odst. 2 označuje svoji činnost jako „výkon rozhodnutí“, „exekuci“ nebo „exekuční činnost“ nebo tvary slov od nich odvozenými či jiným označením způsobilým vyvolat nebezpečí záměny, přestože neprovádí nucený výkon exekučních titulů na základě zákona.

(2) Za přestupek podle odstavce 1 lze uložit pokutu do 200 000 Kč.

§ 124b

Správní delikty právnických a podnikajících fyzických osob

(1) Právnická nebo podnikající fyzická osoba se dopustí správního deliktu tím, že

a) v rozporu s § 4 odst. 1 použije označení „soudní exekutor“, „exekutorský úřad“ nebo od nich odvozené tvary slov či jiné označení způsobilé vyvolat nebezpečí záměny, přestože nevykonává exekutorský úřad,

b) v rozporu s § 4 odst. 2 označuje svoji činnost jako „výkon rozhodnutí“, „exekuci“ nebo „exekuční činnost“ nebo tvary slov od nich odvozenými či jiným označením způsobilým vyvolat nebezpečí záměny, přestože neprovádí nucený výkon exekučních titulů na základě zákona.

(2) Za správní delikt podle odstavce 1 se uloží pokuta do 200 000 Kč.

§ 124c

Správní delikty Komory

(1) Komora se dopustí správního deliktu tím, že

a) neprovádí dohled nad činností exekutora nebo nad řízením činnosti exekutorského úřadu nebo nad dodržováním povinností stanovených exekutorovi zákonem o některých opatřeních proti legalizaci výnosů z trestné činnosti a financování terorismu anebo dohled provádí v rozporu s § 7 odst. 5,

b) nepředloží ministerstvu stavovské předpisy podle § 8a odst. 1,

c) nevede seznam koncipientů nebo jej vede v rozporu s § 20 odst. 1 nebo 2,

- d) nevyškrtne exekutorského koncipienta ze seznamu koncipientů podle § 22 odst. 1 nebo vyškrtnutí ze seznamu koncipientů neoznámí podle § 22 odst. 2,
- e) nevede seznam kandidátů nebo jej vede v rozporu s § 24 odst. 1 nebo 3,
- f) nevydá exekutorovi průkaz exekutora, razítko nebo pečetidlo,
- g) neustanoví exekutorovi zástupce nebo nového zástupce podle § 16 odst. 1 a 2 nebo § 18,
- h) orgán Komory provede zproštění mlčenlivosti v rozporu s § 31 odst. 2,
- i) prezidium Komory zorganizuje exekutorské zkoušky v rozporu s § 115 odst. 4 nebo nezajistí provedení exekutorské zkoušky v souladu se zkušebním řádem vydaným podle § 115 odst. 5,
- j) nevede centrální evidenci exekucí nebo ji vede v rozporu s § 125,
- k) poruší rozhodnutí o nucené správě Komory,
- l) poruší § 8d odst. 3, nebo
- m) nenavrhne na výzvu předsedy kárného soudu 10 exekutorů do seznamu přisedících kárného soudu podle § 112 odst. 1 písm. e).

(2) Za správní delikt podle odstavce 1 se uloží pokuta do

- a) 10 000 000 Kč, jde-li o správní delikt podle písmene a), i), j), k) nebo l),
- b) 5 000 000 Kč, jde-li o správní delikt podle písmene c), d), e), g), h) nebo m),
- c) 1 000 000 Kč, jde-li o správní delikt podle písmene b) nebo f).

§ 124d

Společná ustanovení o správních deliktech

(1) Právní osoba za správní delikt neodpovídá, jestliže prokáže, že vynaložila veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby porušení právní povinnosti zabránila.

(2) Při určení výměry pokuty právnické osobě se přihlédne k závažnosti správního deliktu, zejména ke způsobu jeho spáchání a jeho následkům a okolnostem, za nichž byl spáchán.

(3) Odpovědnost právnické osoby za správní delikt zaniká, jestliže správní orgán o něm nezahájí řízení do 2 let ode dne, kdy se o něm dozvěděl, nejpozději však do 5 let ode dne, kdy byl spáchán.

(4) Správní delikty podle tohoto zákona projednává v prvním stupni ministerstvo.

(5) Na odpovědnost za jednání, k němuž došlo při podnikání fyzické osoby nebo v přímé souvislosti s ním, se vztahují ustanovení tohoto zákona o odpovědnosti a postihu právnické osoby.

HLAVA XIII

CENTRÁLNÍ EVIDENCE EXEKUCÍ

§ 125

6 (1) Komora vede centrální evidenci exekucí, v níž se evidují po uplynutí lhůty podle § 46 odst.

- a) vyrozumění o zahájení exekuce podle § 44,
- b) pravomocná usnesení o zastavení a odkladu exekuce,
- c) dražební vyhlášky vydané podle § 336b odst. 2 a § 338o odst. 2 občanského soudního řádu,
- d) oznámení dražebního roku podle § 328b odst. 3 občanského soudního řádu.

(2) Do centrální evidence exekucí se zapisuje rodné číslo povinného, bylo-li přiděleno. Tento údaj se však z evidence neposkytuje ani se neuvádí ve výpisu podle odstavce 8.

(3) Centrální evidence exekucí je veřejný seznam, který je veden, provozován a spravován Komorou. Komora zveřejňuje údaje z centrální evidence exekucí způsobem umožňujícím dálkový přístup.

(4) Zápisy do centrální evidence exekucí provede elektronicky exekutor, který je pověřen exekucí, v přiměřené lhůtě.

(5) Postup pro zápis a výmaz údajů v centrální evidenci exekucí a pro její vedení, provoz a správu je upraven vyhláškou ministerstva.

(6) Nestanoví-li se dále jinak, náleží za poskytnutí údajů z centrální evidence exekucí Komoře odměna, kterou stanoví ministerstvo vyhláškou.

(7) Odměna podle odstavce 6 Komoře nenáleží

- a) za poskytnutí údajů podle odstavce 1 písm. c) a d),
- b) za poskytnutí údajů podle odstavce 1 ministerstvu nebo soudům.

(8) Komora vydá na žádost výpis z centrální evidence exekucí nebo potvrzení o tom, že určitý údaj v centrální evidenci exekucí není zapsán. Výpis a potvrzení jsou veřejnými listinami prokazujícími stav evidovaný v centrální evidenci exekucí k okamžiku, který je na nich uveden.

HLAVA XIV

PŘECHODNÁ A ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

§ 126

Do zahájení činnosti Komory vykonává její funkci ministerstvo, které svolá ustavující konferenci exekutorů nejdéle do 6 měsíců ode dne účinnosti tohoto zákona.

§ 127

Ministerstvo schvaluje na návrh Komory kárný řád, kancelářský řád, zkušební řád pro exekutorské zkoušky a stanoví pravidla pro složení výběrové komise a postup při vyhlašování a organizaci výběrového řízení podle § 10.

§ 128

Vysokoškolské vzdělání získané na právnické fakultě vysoké školy se sídlem na území České a Slovenské Federativní Republiky nebo jejich právních předchůdců se považuje za vysokoškolské

právnícké vzdělání podle § 9 odst. 1 písm. b).

§ 129

Výkon rozhodnutí uskutečňovaný na základě usnesení soudu o nařízení výkonu rozhodnutí vydaného před účinností tohoto zákona se uskuteční podle dosud platných právních předpisů; jestliže však pohledávka oprávněného nebyla zcela uspokojena, může oprávněný se souhlasem soudu podat návrh na nařízení exekuce podle tohoto zákona.

§ 130

(1) Tam, kde se ve zvláštních právních předpisech hovoří o soudním výkonu rozhodnutí nebo výkonu rozhodnutí, rozumí se tím také exekuce podle tohoto zákona. Tam, kde se ve zvláštních právních předpisech hovoří o nařízení výkonu rozhodnutí, rozumí se tím také vedení exekuce podle tohoto zákona.

(2) Tam, kde se v zvláštních právních předpisech hovoří o nákladech státu na provedení soudního výkonu rozhodnutí nebo výkonu rozhodnutí, rozumí se tím také náklady exekuce podle tohoto zákona.

(3) Jsou-li exekucemi vedenými podle tohoto zákona i výkonem rozhodnutí prováděným podle občanského soudního řádu postíženy tytéž věci, práva nebo jiné majetkové hodnoty, postupuje se podle zákona, kterým se stanoví pravidla pro případy souběžně probíhajících výkonů rozhodnutí^{16a}).

§ 131

Ministerstvo se zmocňuje, aby stanovilo vyhláškou

- a) výši a způsob určení odměny exekutora, hotových výdajů, náhrady za doručení písemností a náhrady za ztrátu času, včetně přiměřené výše zálohy,
- b) výši a způsob určení odměny správců podniku a náhrady jejich hotových výdajů,
- c) podmínky pojištění odpovědnosti za škody způsobené exekutorem činností dle tohoto zákona,
- d) postup pro zápis a výmaz údajů v centrální evidenci exekucí a pro její vedení, provoz a správu,
- e) postupy při výkonu exekuční a další činnosti k provedení hlavy třetí až osmé tohoto zákona.

§ 132

Po dobu 2 let od účinnosti tohoto zákona může se souhlasem ministra Komora započítat i jinou právní praxi v délce 3 let.